

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (prvního rozšířeného senátu)

10. dubna 2019^{*i}

„Dumping – Dovoz trub a trubek z tvárné litiny pocházejících z Indie – Prováděcí nařízení (EU) 2016/388 – Nařízení (ES) č. 1225/2009 [nahrazeno nařízením (EU) 2016/1036] – Dumpingové rozpětí – Stanovení vývozní ceny – Obchodní spojení mezi vývozcem a dovozcem – Spolehlivá vývozní cena – Početní určení vývozní ceny – Přiměřené rozpětí prodejných, správních a režijních nákladů – Přiměřené ziskové rozpětí – Újma výrobnímu odvětví Unie – Výpočet cenového podbízení a rozpětí újmy – Příčinná souvislost – Přístup k důvěrným údajům týkajícím se antidumpingového šetření – Právo na obhajobu“

Ve věci T-301/16,

Jindal Saw Ltd, se sídlem v Novém Dillí (Indie),

Jindal Saw Italia SpA, se sídlem v Terstu (Itálie),

zastoupené R. Antoninim a E. Monard, advokáty,

žalobkyně,

proti

Evropské komisi, zastoupené J.-F. Brakelandem a G. Luengem, jako zmocněnci,

žalované,

podporované

Saint-Gobain Pam, se sídlem v Pont-à-Mousson (Francie), zastoupenou O. Prostem, A. Coelho Dias a C. Bouvarelem, advokáty,

vedlejší účastníci,

jejímž předmětem je návrh podaný na základě článku 263 SFEU a znějící na zrušení prováděcího nařízení Komise (EU) 2016/388 ze dne 17. března 2016 o uložení konečného antidumpingového cla na dovoz trub a trubek z tvárné litiny (známé také jako litina s kuličkovým grafitem) pocházejících z Indie (Úř. věst 2016, L 73, s. 53) v rozsahu, v němž se toto nařízení týká žalobkyně,

TRIBUNÁL (první rozšířený senát),

ve složení I. Pelikánová, předsedkyně, V. Valančius, P. Nihoul, J. Svenningsen (zpravodaj) a U. Öberg, soudci,

^{*} Jednací jazyk: angličtina.

vedoucí soudní kanceláře: P. Cullen, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 3. července 2018,

vydává tento

Rozsudek

Skutečnosti předcházející sporu

- 1 Žalobkyněmi jsou Jindal Saw Ltd, soukromá společnost založená podle indického práva, a Jindal Saw Italia SpA, společnost založená podle italského práva vlastněná společností Jindal Saw, které působí mimo jiné v oblasti výroby a prodeje trub a trubek z tvárné litiny určených pro indický trh a k vývozu. V období rozhodném v projednávané věci se na prodeji výrobků Jindal Saw v Evropské unii podílely tři společnosti v obchodním spojení, a sice vedle Jindal Saw Italia ještě Jindal Saw España SL a Jindal Saw Pipeline Solutions, UK (uváděná jako Jindal Saw UK) (dále společně jen „prodejní entity společnosti Jindal Saw“).
- 2 Dne 10. listopadu 2014 podaly společnosti Saint-Gobain Pam, Saint-Gobain Pam Deutschland GmbH a Saint-Gobain Pam España S. A. v souladu s nařízením Rady (ES) č. 1225/2009 ze dne 30. listopadu 2009 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropské unie (Úř. věst. 2009, L 343, s. 51), ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 37/2014 ze dne 15. ledna 2014 (Úř. věst. 2014, L 18, s. 1) (dále jen „základní nařízení“) [nahrazeno nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1036 ze dne 8. června 2016 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropské unie (Úř. věst. 2016, L 176, s. 21)], podnět Evropské komisi na základě článku 5 nařízení č. 1225/2009, aby Komise zahájila antidumpingové šetření týkající se dovozu trub a trubek z tvárné litiny pocházejících z Indie.
- 3 Oznámením uveřejněným v *Úředním věstníku Evropské unie* dne 20. prosince 2014 (Úř. věst. 2014, C 461, s. 35) zahájila Komise antidumpingové řízení týkající se předmětného dovozu (dále jen „antidumpingové řízení“).
- 4 Společnosti Saint-Gobain Pam, Saint-Gobain Pam Deutschland a Saint-Gobain Pam España zároveň dne 26. ledna 2015 v souladu s nařízením Rady (ES) č. 597/2009 ze dne 11. června 2009 o ochraně před dovozem subvencovaných výrobků ze zemí, které nejsou členy Evropské unie (Úř. věst. 2009, L 188, s. 93), ve znění nařízení č. 37/2014 (dále jen „základní antisubvenční nařízení“) [nahrazeno nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1037 ze dne 8. června 2016 o ochraně před dovozem subvencovaných výrobků ze zemí, které nejsou členy Evropské unie (Úř. věst. 2016, L 176, s. 55)], podaly Komisi podnět na základě článku 10 základního nařízení, aby zahájila antisubvenční šetření týkající se rovněž předmětného dovozu.
- 5 Oznámením uveřejněným v *Úředním věstníku* dne 11. března 2015 (Úř. věst. 2015, C 83, s. 4) zahájila Komise antisubvenční řízení týkající se předmětného dovozu (dále jen „antisubvenční řízení“).
- 6 Dne 24. června 2015 předložila společnost Jindal Saw Komisi připomínky k některým aspektům analýzy dumpingu, újmy výrobnímu odvětví Unie a zájmu Unie. Tyto připomínky se vztahovaly jak k antidumpingovému, tak k antisubvenčnímu řízení.

- 7 Dne 18. září 2015 přijala Komise prováděcí nařízení (EU) 2015/1559 o uložení prozatímního antidumpingového cla na dovoz trub a trubek z tvárné litiny (známé také jako litina s kuličkovým grafitem) pocházejících z Indie (Úř. věst. 2015, L 244, s. 25, dále jen „prozatímní nařízení“). Dotčený výrobek byl v tomto nařízení definován jako trouby a trubky z tvárné litiny (známé také jako litina s kuličkovým grafitem) pocházející z Indie.
- 8 Dne 23. října 2015 předložila společnost Jindal Saw připomínky k předběžným informacím v antidumpingovém řízení a zároveň požádala, aby Komise uskutečnila slyšení.
- 9 Dne 20. listopadu 2015 se uskutečnila schůzka. Dne 24. listopadu 2015 zaslala společnost Jindal Saw e-mail Komisi, v němž potvrdila některé skutečnosti, jež byly diskutovány na této schůzce, zejména skutečnosti týkající se definice dotčeného výrobku a výpočtu výše cenového podbízení, a dne 27. listopadu 2015 předložila Komisi připomínky v návaznosti na uvedenou schůzku v rámci antidumpingového řízení. Dne 9. prosince 2015 sdělila Komisi některé připomínky v rámci antidumpingového řízení a v rámci antisubvenčního řízení, zejména pokud jde zaprvé o povahu vývozní daně na železnou rudu jakožto subvence, zadruhé o újmu, zatřetí o odpovědi v dotaznících vyplněných uživateli dotčeného výrobku a začtvrté o vyloučení trubek bez vnitřního i vnějšího povlaku z definice dotčeného výrobku.
- 10 Dne 22. prosince 2015 informovala Komise společnost Jindal Saw o nejdůležitějších skutečnostech a úvahách, na jejichž základě bylo zamýšleno uložení konečného antidumpingového cla z dovozu uvedeného výrobku (dále jen „konečné informace“), a o nejdůležitějších skutečnostech a úvahách, na jejichž základě bylo zamýšleno uložení konečného vyrovnávacího cla z téhož dovozu. Společnost Jindal Saw ještě před předložením svých připomínek požádala e-mailem ze dne 12. ledna 2016 o doplňující informace ke čtyřem specifickým bodům.
- 11 Dne 20. ledna 2016 předložila společnost Jindal Saw vyjádření ke konečným informacím v rámci antidumpingového řízení a v rámci antisubvenčního řízení.
- 12 Dne 26. ledna 2016 zaslala Komise společnosti Jindal Saw doplňující sdělení konečných informací týkající se oprav některých skutečností určujících při výpočtu dumpingového rozpětí v rámci antidumpingového řízení. Lhůta pro předložení vyjádření byla stanovena na 28. ledna 2016.
- 13 Dne 28. ledna 2016 se společnost Jindal Saw účastnila schůzky uspořádané Komisí. Tato schůzka se mimo jiné týkala závěrů, že se v případě vývozní daně na železnou rudu a režimu dvojího účtování železniční přepravy železné rudy jedná o subvenci, výpočtů výše všech subvencí, újmy způsobené výrobnímu odvětví Unie a dumpingu. Téhož dne zaslala Komise společnosti Jindal Saw dopis, v němž ji informovala o některých opravách ve výpočtu ukazatelů újmy výrobnímu odvětví Unie v rámci antidumpingového řízení a v rámci antisubvenčního řízení. Lhůta pro předložení vyjádření byla stanovena na 1. února 2016.
- 14 Dne 1. února 2016 zaslala společnost Jindal Saw Komisi dva e-maily s vyjádřením týkajícím se jednak oprav některých ukazatelů újmy výrobnímu odvětví Unie a jednak schůzky uskutečněné dne 28. ledna 2016. Tyto e-maily obsahovaly rovněž různé žádosti o informace.
- 15 Na závěr antidumpingového řízení přijala Komise prováděcí nařízení (EU) 2016/388 ze dne 17. března 2016 o uložení konečného antidumpingového cla na dovoz trub a trubek z tvárné litiny (známé také jako litina s kuličkovým grafitem) pocházejících z Indie (Úř. věst. 2016, L 73, s. 53, dále jen „napadené nařízení“) a na závěr antisubvenčního řízení pak přijala prováděcí nařízení (EU) 2016/387 ze dne 17. března 2016 o uložení konečného vyrovnávacího cla na dovoz trub a trubek z tvárné litiny (známé také jako litina s kuličkovým grafitem) pocházejících z Indie (Úř. věst. 2016, L 73, s. 1), které je předmětem žaloby na neplatnost ve věci Jindal Saw a Jindal Saw Italia v. Komise (T-300/16).

- 16 V napadeném nařízení byl dotčený výrobek s konečnou platností definován jako „trouby a trubky z tvárné litiny (známé také jako litina s kuličkovým grafitem) vyjma trub a trubek z tvárné litiny bez vnitřního a vnějšího povlaku [...], v současnosti kódů KN ex 7303 00 10 a ex 7303 00 90, pocházející z Indie“ (dále jen „dotčený výrobek“).

Řízení a návrhová žádání účastnic řízení

- 17 Návrhem došlým soudní kanceláři Tribunálu dne 13. června 2016 podaly žalobkyně projednávanou žalobu. Dne 27. září 2016 byla předložena žalobní odpověď, dne 21. listopadu 2016 byla předložena replika a dne 26. ledna 2017 byla předložena duplika.
- 18 V návaznosti na změnu složení senátů Tribunálu byla věc přidělena novému soudci zpravodaji v rámci prvního senátu.
- 19 Dne 11. listopadu 2016 podaly žalobkyně žádost o důvěrné zacházení s některými informacemi obsaženými v žalobě. Dne 21. listopadu 2016 pak tuto žádost podaly ve vztahu k některým informacím obsaženým v replice a dne 14. února 2017 ve vztahu k některým informacím obsaženým v duplice.
- 20 Podáním došlým soudní kanceláři Tribunálu dne 18. října 2016 podala společnost Saint-Gobain Pam návrh na vstup do tohoto řízení jako vedlejší účastnice na podporu návrhových žádání Komise. Usnesením ze dne 19. ledna 2017 předsedkyně prvního senátu Tribunálu toto vedlejší účastenství povolila.
- 21 Vedlejší účastnice předložila dne 6. března 2017 soudní kanceláři Tribunálu spis vedlejší účastnice. Komise předložila své vyjádření k tomuto spisu dne 24. března 2017 a žalobkyně tak učinily dne 19. dubna 2017.
- 22 Dne 20. července 2017 Tribunál Komisi na základě čl. 91 písm. b) jednacího řádu Tribunálu a s výhradou použití čl. 103 odst. 1 tohoto jednacího řádu nařídil, aby předložila důvěrné informace nezbytné pro ověření pravdivosti některých vysvětlení podaných v žalobní odpovědi, pokud jde o důsledky chyby v psaní zmíněné v bodě 72 odůvodnění napadeného nařízení (dále jen „chyba v psaní“).
- 23 Dne 10. srpna 2017 předložila Komise v digitalizované podobě údaje, jichž se týkalo dokazování nařízené Tribunálem.
- 24 Rozhodnutím oznámeným účastnicím řízení dne 14. září 2017 byli advokáti zastupující žalobkyně v rámci organizačního procesního opatření vyzváni, aby – pod určitými podmínkami – konzultovali uvedené údaje v prostorách soudní kanceláře Tribunálu. Stalo se tak ve dnech 26. a 27. září 2017.
- 25 Dne 18. října 2017 předložily žalobkyně vyjádření v návaznosti na to, že jejich advokáti konzultovali předmětné údaje (dále jen „vyjádření ze dne 18. října 2017“). Téhož dne předložily žalobkyně žádost o důvěrné zacházení s některými těmito údaji vůči vedlejší účastnici řízení.
- 26 Dne 14. listopadu 2017 předložila Komise žádost o důvěrné zacházení s některými údaji uvedenými ve vyjádření ze dne 18. října 2017 vůči vedlejší účastnici řízení.
- 27 Dne 22. listopadu 2017 předložila Komise vyjádření k vyjádření ze dne 18. října 2017.
- 28 Dne 15. prosince 2017 předložila vedlejší účastnice vyjádření k vyjádření ze dne 18. října 2017 a k vyjádření Komise.

- 29 Dne 27. dubna 2018 vyzval Tribunál hlavní účastnice řízení, aby v rámci organizačních procesních opatření odpověděly na několik otázek a předložily některé dokumenty. Účastnice řízení této žádosti vyhověly ve stanovených lhůtách. Obdržely příležitost předložit svá vyjádření k příslušným odpovědím a učinily tak rovněž ve stanovených lhůtách.
- 30 Dne 25. června 2018 Tribunál Komisi v návaznosti na její odpovědi v rámci nového organizačního procesního opatření vyzval, aby předložila opravený výpočet dumpingového rozpětí s přihlédnutím k chybě, kterou připustila.
- 31 Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:
- zrušil napadené nařízení v rozsahu, v němž se jich týká;
 - uložil Komisi náhradu nákladů řízení.
- 32 Komise, podporovaná vedlejší účastníci řízení, navrhuje, aby Tribunál:
- zamítl žalobu jako neopodstatněnou;
 - uložil žalobkyním náhradu nákladů řízení.
- 33 Řeči účastnic řízení a jejich odpovědi na otázky Tribunálu byly vyslechnuty na jednání konaném dne 3. července 2018.

Právní otázky

K přípustnosti vyjádření ze dne 18. října 2017

- 34 Žalobkyně předložily vyjádření ze dne 18. října 2017 v následujícím kontextu.
- 35 V závěrečné fázi správního řízení informovala Komise účastnice řízení o existenci chyby v psaní. Tato chyba, týkající se některých ukazatelů újmy výrobnímu odvětví Unie, tkvěla v tom, že část prodejů výrobního odvětví Unie k vývozu byla přičtena k prodejm v Unii. Komise proto provedla opravu údajů týkajících se prodejů výrobního odvětví Unie v Unii a zrevidovala údaje týkající se ostatních ukazatelů, jež byly v důsledku toho chybou v psaní ovlivněny.
- 36 Žalobkyně v žalobě tvrdily, že Komise neprovedla všechny opravy, jež byly vzhledem k chybě v psaní potřebné.
- 37 Komise v žalobní odpovědi detailně vylíčila, že chyba v psaní vznikla při přepisu některých čísel obsažených v digitální tabulce připojené k odpovědím na dotazník výrobce Unie ve specifické digitální tabulce a že tato chyba neměla dopad na jiné ukazatele, než které byly opraveny, neboť ostatní ukazatele byly vyčísleny v jiných digitálních tabulkách.
- 38 Podle Komise byly jedinými ukazateli, jež byly ovlivněny – a opraveny – ty ukazatele, pro něž byly vytvořeny automatické odkazy ve výpočetních vzorcích, jež byly součástí této specifické tabulky, s údaji, v nichž vznikla chyba v psaní.
- 39 Komise navrhla poskytnout dotyčné údaje, jež jsou důvěrné ve smyslu článku 19 základního nařízení, Tribunálu s výhradou použití článku 103 jednacího řádu, aby žalobkyně mohly ověřit opodstatněnost vysvětlení uvedených v bodech 37 a 38 výše.

- 40 V návaznosti na dokazování nařízené Tribunálem předala Komise soudní kanceláři Tribunálu klíč USB s údaji, jež měly být předloženy. Rozhodnutím oznámeným dne 14. září 2017 ve spojení s uvedeným dokazováním byli advokáti zastupující žalobkyně vyzváni, aby – pod podmínkou podepsání závazku důvěrnosti – nahlédli do dokumentů obsažených na tomto klíči USB v prostorách soudní kanceláře Tribunálu, výlučně s cílem umožnit ověření pravdivosti některých vysvětlení podaných v žalobní odpovědi, pokud jde o důsledky chyby v psaní.
- 41 Ve vyjádření ze dne 18. října 2017, předloženém v návaznosti na tuto konzultaci, žalobkyně nezpochybňují pravdivost uvedených vysvětlení, avšak tvrdí, že v uvedených dokumentech odhalily pět nových chyb, které podporují některé jejich žalobní body.
- 42 Komise primárně tvrdí, že vyjádření ze dne 18. října 2017 je nepřípustné, protože se týká otázek, jež nemají vztah k předmětu dokazování a organizačního procesního opatření nařízených Tribunálem. Podpůrně Komise tvrdí, že oprava chyb identifikovaných žalobkyněmi nezměnila nic na analýze, kterou provedla v rámci napadeného nařízení.
- 43 Vedlejší účastnice řízení, od níž pochází většina předmětných důvěrných údajů, v podstatě tvrdí, že základní nařízení nedovoluje zpřístupnění důvěrných údajů předaných podnikem unijním orgánům v rámci antidumpingového řízení bez souhlasu tohoto podniku. Podpůrně žádá vedlejší účastnice o poskytnutí úplnějšího přístupu k dotyčným údajům, než jaký jí již byl poskytnut.
- 44 Předně je třeba konstatovat, že oněch pět chyb, na něž odkazují žalobkyně ve vyjádření ze dne 18. října 2017, nemá spojitost s chybou v psaní, jež byla základem dokazování a organizačního procesního opatření nařízených Tribunálem, a tudíž s předmětem těchto opatření.
- 45 Dále je třeba připomenout, že základní nařízení detailně upravuje přístup zúčastněných stran k údajům shromážděným v rámci antidumpingového šetření. Stanoví úplný mechanismus procesních záruk, jehož účelem je umožnit zúčastněným stranám účinnou obhajobu jejich zájmů na straně jedné a na straně druhé zachovat, je-li to nezbytné, důvěrnou povahu informací použitých v průběhu tohoto šetření, a obsahuje pravidla, která umožňují uvést oba tyto požadavky do souladu (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 30. června 2016, Jinan Meide Casting v. Rada, T-424/13, EU:T:2016:378, bod 96).
- 46 V této souvislosti je třeba uvést, že v čl. 19 odst. 1 základního nařízení je stanovena zásada, podle které musí orgány zacházet se všemi informacemi důvěrné povahy jako s důvěrnými informacemi, jsou-li k tomu udány oprávněné důvody. Odstavec 5 tohoto článku zakazuje mimo jiné Komisi sdělovat jakékoli informace, které obdržela na základě uvedeného nařízení a jejichž poskytovatel požádal o důvěrné zacházení s nimi, bez výslovného svolení jejich poskytovatele, a až na výslovně stanovenou výjimku sdělovat mimo jiné interní dokumenty vypracované úřady Unie.
- 47 Základní nařízení obsahuje také řadu ustanovení, která umožňují sladit požadavky související s právem zúčastněných stran na účinnou obhajobu s požadavky spojenými s nezbytností ochrany důvěrných informací. Na jedné straně je možnost přístupu zúčastněných stran k informacím dostupným na základě čl. 6 odst. 7 a článku 20 základního nařízení omezena důvěrností těchto informací. Na druhé straně čl. 19 odst. 2 až 4 základního nařízení upravuje řadu pravidel k respektování důvěrné povahy informací pro zachování uvedených práv zúčastněných stran.
- 48 V projednávané věci obsahují dokumenty, jejichž konzultace byla advokátům žalobkyň dovolena, výlučně údaje obchodní povahy týkající se dvou ze tří společností představujících v daném případě výrobní odvětví Unie. Jedná se o důvěrné údaje ve smyslu článku 19 základního nařízení, což účastnice řízení nepopírají.

- 49 Jedná se tedy o dokumenty, jejichž zpřístupnění se žalobkyně nemohly podle základního nařízení domáhat. Přístup k těmto dokumentům byl poskytnut pouze jejich advokátům, a to výlučně s cílem umožnit ověření důsledků chyby v psaní, jíž se dopustila Komise, v rámci rozhodnutí Tribunálu vymezujícího striktně tento přístup, aby bylo zajištěno dodržení práva žalobkyň na obhajobu, jak vyplývá z dokazování a organizačního procesního opatření nařízených Tribunálem.
- 50 Zprvce totiž bylo dokazování nařízené Tribunálem formulováno přesně. Komise směla předložit pouze údaje, které byly striktně nezbytné pro ověření pravdivosti některých vysvětlení podaných v žalobní odpovědi, pokud jde o důsledky chyby v psaní.
- 51 Zadruhé rozhodnutí oznámené účastnicím řízení dne 14. září 2017 stanovilo v rámci organizačního procesního opatření přístup k předmětným údajům pouze k zajištění dodržení práva žalobkyň na obhajobu v rámci tohoto řízení stran uvedených vysvětlení, a nikoli k zajištění informování žalobkyň nad rámec záruk zakotvených v základním nařízení ve prospěch zúčastněných stran, jež by bylo v rozporu s dodržováním důvěrnosti uvedených údajů. Je třeba ostatně zdůraznit, že v rámci správního řízení byla práva žalobkyň zaručena článkem 6 odst. 7 a články 19 a 20 základního nařízení.
- 52 Z výše uvedeného vyplývá, že projednávaný případ není srovnatelný se situací, ve které by Tribunál na základě čl. 103 odst. 3 jednacího řádu a po zvážení podle odstavce 2 tohoto článku rozhodl o obecném oznámení hlavnímu účastníkovi řízení důvěrných informací nebo důkazů předložených jiným hlavním účastníkem řízení. Tribunál totiž v projednávaném případě poskytl advokátům žalobkyň specifický přístup k digitálním tabulkám používaným Komisí ke zjišťování sporných ukazatelů pouze za účelem umožnění ověřit pravdivost některých vysvětlení podaných v žalobní odpovědi, pokud jde o dopady chyby v psaní, zejména co se týče odkazů v těchto tabulkách. Žalobkyně se tudíž nemohou dovolávat toho, že měly obecný přístup k novým informacím, jejichž znalost by jim umožnila uplatňovat nové žalobní důvody nebo žalobní body, jež by musely být považovány za přípustné na základě článku 84 jednacího řádu.
- 53 V této souvislosti je rovněž třeba poznamenat, že samy žalobkyně nežádaly, aby jim Tribunál umožnil přístup k předmětným dokumentům, aby jimi mohly všeobecně disponovat. Žalobkyně naopak v replice výslovně žádaly, aby jim byl tento přístup poskytnut pouze za účelem ověření pravdivosti některých vysvětlení podaných v žalobní odpovědi, pokud jde o důsledky chyby v psaní.
- 54 Na základě všech těchto úvah je třeba odmítnout vyjádření ze dne 18. října 2017 jako nepřípustné.
- 55 Není tudíž důvodné rozhodnout o podpůrném návrhu vedlejší účastnice na získání úplnějšího přístupu k dotyčným údajům.

K věci samé

- 56 Žalobkyně na podporu žaloby předkládají v podstatě čtyři žalobní důvody vycházející z různých porušení základního nařízení, a sice:
- první žalobní důvod, vycházející z porušení čl. 2 odst. 8 a 9, a tudíž čl. 9 odst. 4 základního nařízení;
 - druhý žalobní důvod, vycházející z porušení čl. 3 odst. 2 a 3, a tudíž čl. 3 odst. 6 a čl. 9 odst. 4 základního nařízení;
 - třetí žalobní důvod, vycházející z porušení čl. 3 odst. 2, 3, 5 až 8, čl. 4 odst. 1 a čl. 5 odst. 4 základního nařízení;
 - čtvrtý žalobní důvod, vycházející z porušení čl. 20 odst. 4 a 5 základního nařízení a práva na obhajobu.

57 Nejprve je třeba přezkoumat čtvrtý žalobní důvod.

Ke čtvrtému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení čl. 20 odst. 4 a 5 základního nařízení a práva na obhajobu

58 Čtvrtý žalobní důvod obsahuje v podstatě dvě části.

59 Žalobkyně v rámci první části tvrdí, že Komise porušila čl. 20 odst. 4 základního nařízení a právo společnosti Jindal Saw být vyslechnuta, když této společnosti nesdělila některé skutečnosti, o které uvedená společnost Komisi žádala ve dvou e-mailech ze dne 1. února 2016.

60 Žalobkyně s odkazem na judikaturu zdůrazňují, že mají-li unijní orgány širokou posuzovací pravomoc, je dodržování práv zaručených unijním právním řádem o to zásadnější, a že k těmto právům patří právo být užitečně vyslechnut. Podle žalobkyň přitom nelze zcela vyloučit, že kdyby společnost Jindal Saw měla možnost vznést připomínky k informacím, o něž žádala, pokud jde o ukazatele újmy ovlivněné chybou v psaní a náklady výrobního odvětví Unie, včetně prodejních, správních a režijních nákladů prodejných entit skupiny Saint-Gobain Pam, mohlo správní řízení dospět k jinému, pro ni příznivějšímu výsledku, neboť Komise již předtím změnila své stanovisko v návaznosti na připomínky, které jí zaslaly zúčastněné strany.

61 V rámci druhé části žalobkyně tvrdí, že Komise porušila čl. 20 odst. 5 základního nařízení a právo společnosti Jindal Saw být vyslechnuta, když této společnosti neposkytla dostatek času pro předložení připomínek v návaznosti na sdělení změněných ukazatelů újmy. V tomto směru žalobkyně uvádějí, že nelze zcela vyloučit, že kdyby společnost Jindal Saw měla k dispozici lhůtu, jež by byla v souladu s požadavky tohoto ustanovení, v návaznosti na sdělení změněných ukazatelů újmy, mohla by předložit propracovanější připomínky, jež by byly s to změnit názor Komise.

62 Komise, podporovaná vedlejší účastníci, zpochybňuje opodstatněnost tohoto žalobního důvodu.

63 Na úvod je třeba zaprvé poukázat na to, že pokud si zúčastněné strany antidumpingového šetření, zejména dotyční vyvážející výrobci, přejí získat přístup k informacím týkajícím se skutečností a úvah způsobilých být základem antidumpingových opatření k hájení svých zájmů, je Komise povinna dodržovat některé procesní zásady a záruky.

64 V této souvislosti je třeba vzít v úvahu, že článek 20 základního nařízení stanoví některé podmínky výkonu práva dotyčných stran být vyslechnuty, které je základním právem uznaným unijním právním řádem. Tento článek ve svém odstavci 2 zakotvuje právo být informován o nejdůležitějších skutečnostech a úvahách, na jejichž základě je zamýšleno doporučit přijetí konečných antidumpingových opatření. Uvedený článek mimoto ve svém odstavci 4 stanoví, že pokud Komise zamýšlí přijmout rozhodnutí na základě jiných skutečností a úvah, než které byly předtím sděleny, musí je sdělit co nejdříve, a v odstavci 5 stanoví, že dotyčné strany musí mít v zásadě k dispozici lhůtu nejméně deseti dnů k předložení stanovisek, přičemž tato lhůta může být kratší, jedná-li se o dodatečné konečné informace.

65 A dále jsou podle ustálené judikatury požadavky vyplývající z dodržování práva se v řízení účinně bránit, závazné nejen v rámci řízení, která mohou vést k uložení sankcí, ale také při šetřeních předcházejících přijetí antidumpingových nařízení, která mohou bezprostředně a osobně ovlivnit dotčené podniky a přinášet pro ně nepříznivé důsledky. V rámci sdělování informací zúčastněným podnikům během šetření zejména platí, že dodržování jejich práva na obhajobu předpokládá, že těmto podnikům musí být v průběhu správního řízení umožněno, aby užitečně vyjádřily své stanovisko k reálnosti a relevanci tvrzených skutečností a okolností a k důkazům, které Komise použila na

podporu svého tvrzení o existenci dumpingové praxe a z toho vzniklé újmy (viz rozsudek ze dne 16. února 2012, Rada a Komise v. Interpipe Niko Tube a Interpipe NTRP, C-191/09 P a C-200/09 P, EU:C:2012:78, bod 76 a citovaná judikatura).

- 66 I když je pravda, že dodržování práva na obhajobu má v antidumpingových šetřeních zásadní význam (viz rozsudek ze dne 16. února 2012, Rada a Komise v. Interpipe Niko Tube a Interpipe NTRP, C-191/09 P a C-200/09 P, EU:C:2012:78, bod 77 a citovaná judikatura), existence pochybení, pokud jde o dodržování tohoto práva, může vést ke zrušení nařízení, kterým se stanoví antidumpingové clo, pouze existuje-li možnost, že správní řízení mohlo z důvodu tohoto pochybení vést k odlišnému výsledku, čímž by bylo konkrétně dotčeno právo dotyčné strany na obhajobu (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 1. října 2009, Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware v. Rada, C-141/08 P, EU:C:2009:598, bod 107).
- 67 Je však třeba připomenout, že této straně nelze uložit povinnost prokázat, že rozhodnutí Komise by bylo odlišné, ale pouze to, že taková hypotéza není zcela vyloučena, protože by tato strana mohla lépe zajistit svou obhajobu, kdyby nedošlo k vytýkanému procesnímu pochybení (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 16. února 2012, Rada a Komise v. Interpipe Niko Tube a Interpipe NTRP, C-191/09 P a C-200/09 P, EU:C:2012:78, bod 78 a citovaná judikatura).
- 68 Dotyčná strana má naproti tomu povinnost konkrétně prokázat, jak by mohla lépe zajistit svou obhajobu, kdyby nedošlo k takovému procesnímu pochybení, a nemůže se přitom jen dovolávat nemožnosti poskytnout vyjádření k hypotetickým situacím (viz rozsudek ze dne 1. června 2017, Changmao Biochemical Engineering v. Rada, T-442/12, EU:T:2017:372, bod 145 a citovaná judikatura).
- 69 Zadruhé je třeba poukázat na to, že v projednávané věci Komise v konečných informacích zúčastněným stranám sdělila všechny skutečnosti a úvahy, jež považovala za důležité a na jejichž základě zamýšlela uložit konečné antidumpingové clo, včetně číselných údajů týkajících se ukazatelů újmy a analýzy trendů, jež tyto ukazatele prokazují. Komise konkrétně poukázala na to, že prodeje výrobního odvětví Unie klesly o více než 6 % a že se jeho podíl na upadajícím trhu zmenšil o 2,5 %. A dále, pokud jde o toto výrobní odvětví, Komise uvedla, že kvůli nízké ziskovosti spolu se ztrátou prodeje i podílů na trhu v Unii se výrobní odvětví Unie dostalo do obtížné ekonomické situace, a na základě celkové analýzy všech ukazatelů újmy, jež považovala za relevantní, a s ohledem na ekonomickou a finanční situaci, již považuje za obtížnou, dospěla k závěru, že uvedenému výrobnímu odvětví vznikla podstatná újma ve smyslu článku 3 základního nařízení.
- 70 První žalobní bod míří zaprvé na porušení čl. 20 odst. 4 základního nařízení, který musí být vykládán ve světle odstavce 2 téhož článku, a zadruhé na porušení práva na obhajobu z důvodu nesdělení informací požadovaných ve dvou e-mailech odeslaných společností Jindal Saw dne 1. února 2016, z nichž první se týkal sdělení změn ukázatelů újmy po odhalení chyby v psaní a druhý různých nákladů výrobního odvětví Unie.
- 71 Pokud jde na prvním místě o nesdělení informací, o něž žádala společnost Jindal Saw a jež se týkaly oprav ukazatelů újmy vzniklé Unii, je třeba nejprve poznamenat, že Komise ve svém písemném sdělení ze dne 28. ledna 2016, v němž byla společnost Jindal Saw informována o některých opravách ukazatelů újmy výrobnímu odvětví Unie, výslovně uvedla, které ukazatele újmy byly předmětem změn v důsledku odhalení chyby v psaní, a sice ty, které se týkaly zaprvé celkové spotřeby v Unii, zadruhé podílu vyvážejících výrobců na trhu, zatřetí podílu uvedeného výrobního odvětví na trhu a začtvrté prodejní ceny tohoto výrobního odvětví. Dále byla v příloze k tomuto písemnému sdělení uvedena dotyčná čísla, jež byla prezentována v podobě rozpětí stejně jako v konečných informacích. A konečně Komise v uvedeném písemném sdělení výslovně uvedla, že tyto změny nevedly ani ke změně závěrů ohledně trendů, ani ke změně konečných závěrů, jež byly předtím sděleny zúčastněným stranám.

- 72 Z těchto zjištění vyplývá, že změny provedené Komisí v návaznosti na opravu chyby v psaní samy o sobě nepředstavovaly nejdůležitější skutečnosti a úvahy ve smyslu čl. 20 odst. 2 základního nařízení, neboť tyto změny nepřinesly žádnou změnu v trendech, na nichž se zakládal odhad újmy. Základní nařízení, konkrétně pak jeho čl. 20 odst. 4, tedy Komisi neukládalo povinnost informovat společnost Jindal Saw o uvedených změnách a tím spíše ani povinnost vyhovět žádosti této společnosti o přístup k doplňujícím informacím. Komise tudíž neporušila čl. 20 odst. 2 a 4 základního nařízení.
- 73 Pokud jde mimoto o tvrzené porušení práva být vyslechnut, je třeba mít za to, že Komise ve svém písemném sdělení ze dne 28. ledna 2016 předala veškeré informace nezbytné k tomu, aby společnost Jindal Saw mohla uplatnit své stanovisko ve vztahu ke změnám provedeným v návaznosti na opravu chyby v psaní, což společnost Jindal Saw ostatně učinila ve svém prvním e-mailu ze dne 1. února 2016. Kromě toho je třeba v této souvislosti uvést, že žalobkyně v rámci řízení před Tribunálem nepředložily žádné nové vyjádření oproti stanoviskům, která již byla Komisi předložena dne 1. února 2016. Je tudíž nutno konstatovat, že Komise přijala napadené nařízení poté, co společnost Jindal Saw měla možnost předložit všechny užitečné připomínky, a že žalobkyně v rámci tohoto řízení neprokázaly, že by společnost Jindal Saw mohla v rámci správního řízení lépe zajistit svou obranu.
- 74 Pokud jde na druhém místě o nesdělení informací týkajících se některých nákladů vzniklých výrobnímu odvětví Unie, je třeba poznamenat, že je zřejmé pravda, že by Komise jednala v souladu se zásadou řádné správy, kdyby na tuto žádost odpověděla, byť jen proto, aby oznámila, že se jednalo o důvěrné údaje, k nimž nemohla společnosti Jindal Saw poskytnout přístup. Avšak absence konkrétní odpovědi na tuto žádost o informace nemá za následek, že by Komise porušila čl. 20 odst. 4 základního nařízení, vykládaný ve spojení odstavcem 2 tohoto článku, neboť doplňující informace požadované společností Jindal Saw nebyly novými podstatnými skutečnostmi a úvahami.
- 75 Již z prozatímního nařízení, přijatého dne 18. září 2015, totiž vyplývalo, že pro výpočet ziskovosti výrobního odvětví Unie vzala Komise v úvahu nejen prodejní, správní a režijní náklady výrobních entit tohoto výrobního odvětví, ale i náklady prodejních entit tohoto odvětví. V této souvislosti se v bodě 92 odůvodnění prozatímního nařízení uvádělo, že „Komise stanovila ziskovost spolupracujících výrobců v Unii tak, že zisk před zdaněním z prodeje obdobného výrobku odběratelům v Unii, kteří nejsou ve spojení, vyjádřila jako procentní podíl z obrátu tohoto prodeje“ a že „[v]ětšina prodeje [obdobného] výrobku v EU se uskutečnila prostřednictvím prodejních [entit] spolupracujících výrobců z EU, přičemž byly zohledněny jejich náklady a ziskovost“.
- 76 Skutečnost, že společnost Jindal Saw nevzala na vědomí nebo nepochopila správně dosah těchto vysvětlení poskytnutých v rámci prozatímního nařízení a zopakovaných v konečných informacích, podle nichž náklady prodejních entit výrobního odvětví Unie byly zohledněny při výpočtu ziskovosti tohoto výrobního odvětví, neznamená, že objasnění poskytnutá v tomto směru Komisí na schůzce konané dne 28. ledna 2016 byla novými podstatnými skutečnostmi a úvahami. Komise tudíž v tomto směru neporušila čl. 20 odst. 2 a 4 základního nařízení.
- 77 Ze skutečnosti, že společnost Jindal Saw měla dotýcnou informaci týkající se zohlednění nákladů prodejních entit výrobního odvětví Unie v rámci výpočtu ziskovosti tohoto výrobního odvětví k dispozici od 19. září 2015, kdy bylo v Úředním věstníku vyhlášeno prozatímní nařízení, rovněž vyplývá, že společnost Jindal Saw disponovala poznatky nezbytnými k tomu, aby se k tomuto výpočtu mohla účelně vyjádřit.
- 78 První žalobní bod je tedy třeba zamítnout jako neopodstatněný.
- 79 Pokud jde o druhý žalobní bod, týkající se porušení čl. 20 odst. 5 základního nařízení v tom, že společnost Jindal Saw neměla k dispozici desetidenní nebo přinejmenším dostatečnou lhůtu k tomu, aby se vyjádřila ke změnám některých ukazatelů újmy, je třeba poukázat na to, že z tohoto ustanovení nevyplývá, že by Komise byla povinna poskytnout zúčastněným stranám lhůtu pro předložení vyjádření ke každé změně, kterou provede v návaznosti na jejich připomínky ke konečným informacím. Taková

povinnost by existovala jen tehdy, pokud by písemné sdělení Komise ze dne 28. ledna 2016 obsahovalo nejdůležitější skutečnosti a úvahy ve smyslu čl. 20 odst. 2 základního nařízení, což nebyl případ dané věci.

- 80 V každém případě je třeba poznamenat, že v rámci řízení před Tribunálem nepředložily žalobkyně žádný argument ve vztahu k opravě chyby v psaní, než které společnost Jindal Saw uvedla již ve svém prvním e-mailu ze dne 1. února 2016.
- 81 Nic tedy neumožňuje mít za to, že by antidumpingové řízení mohlo vést k jinému výsledku, kdyby společnost Jindal Saw měla k dispozici delší lhůtu k předložení svého vyjádření.
- 82 Navíc lze zdůraznit, že i po nahlédnutí do dokumentů, jež obsahují údaje případně ovlivněné chybou v psaní, v rámci organizačního procesního opatření, o němž rozhodl Tribunál, nepředložily žalobkyně žádný nový argument v souvislosti s touto chybou, čímž připustily, že oprava uvedené chyby nevyžadovala jinou opravu než ty, jež byly provedeny Komisí a sděleny společností Jindal Saw dne 28. ledna 2016.
- 83 Z toho plyne, že je třeba zamítnout druhý žalobní bod jako neopodstatněný, a tudíž zamítnout čtvrtý žalobní důvod jako celek.

K prvnímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení čl. 2 odst. 8 a 9 základního nařízení, a tedy čl. 9 odst. 4 téhož nařízení

- 84 První žalobní důvod se dělí na dvě části.

– K první části prvního žalobního důvodu, vycházející z porušení čl. 2 odst. 8 a 9 základního nařízení

- 85 První část se dále dělí na dva žalobní body.

- 86 V rámci prvního žalobního bodu žalobkyně tvrdí, že Komise porušila čl. 2 odst. 8 a 9 základního nařízení, když nepoužila vývozní ceny, jež společnost Jindal Saw skutečně uplatňovala při prodeích svým prodejním entitám, a místo toho se uchýlila k početnímu určení vývozní ceny. Žalobkyně v této souvislosti tvrdí, že při určování dumpingového rozpětí nemohou být skutečné vývozní ceny vyloučeny již z důvodu existence obchodního spojení mezi vývozcem a dovozcem, ale pouze tehdy, jeví-li se, že tyto ceny nejsou spolehlivé z důvodu tohoto obchodního spojení, což Komise podle žalobkyň neprokázala.
- 87 Žalobkyně se na podporu tohoto žalobního bodu dovolávají zaprvé znění čl. 2 odst. 9 základního nařízení, jehož změna po zřízení Světové obchodní organizace (WTO) dne 1. ledna 1995 podle žalobkyň dokládá změnu v přístupu, k němuž toto ustanovení nabádá. Žalobkyně uvádějí, že unijní soudy sice ještě nerozhodovaly o rozdělení důkazního břemene v rámci aplikace uvedeného ustanovení, avšak bod 59 rozsudku ze dne 26. listopadu 2015, Giant (China) v. Rada (T-425/13, nezveřejněný, EU:T:2015:896), podporuje jejich výklad tohoto ustanovení. Žalobkyně se kromě toho odvolávají na specifické nařízení, kterým se ukládá antidumpingové clo, z něhož podle nich plyne, že samotná Komise toto ustanovení vykládala v tomto smyslu.
- 88 Zadruhé se žalobkyně dovolávají znění čl. 2 odst. 1 třetího pododstavce základního nařízení, týkajícího se určování běžné hodnoty dotčeného výrobku v zemi vývozu, z něhož podle nich vyplývá, že obchodní spojení mezi stranami prodeje postačí k tomu, aby se ceny uplatňované mezi oběma těmito stranami nezohledňovaly. Rozdílné znění obou těchto odstavců téhož článku podle žalobkyň prokazuje, že unijní normotvůrce zavedl zásadní rozlišování mezi oběma těmito situacemi.

- 89 Komise, podporovaná vedlejší účastníci, opodstatněnost tohoto žalobního bodu zpochybňuje.

- 90 Úvodem je třeba poznamenat, že čl. 2 odst. 8 základního nařízení v zásadě stanoví, že „vývozní cena je cena skutečně zaplacená nebo cena, kterou je třeba zaplatit, za výrobek prodaný za účelem vývozu ze země vývozu do Unie“. Pouze „[n]existuje-li vývozní cena nebo ukáže-li se, že vývozní cena z důvodu spojení nebo dohody o vyrovnání mezi vývozcem a dovozcem nebo třetí stranou není spolehlivá“, umožňuje čl. 2 odst. 9 první pododstavec základního nařízení početní určení vývozní ceny na základě ceny, za niž byl dovezený výrobek poprvé znovu prodán nezávislému kupujícímu.
- 91 Z článku 2 odst. 9 základního nařízení tedy vyplývá, že Komise může mít za to, že vývozní cena není spolehlivá, ve dvou případech, a sice existuje-li obchodní spojení mezi vývozcem a dovozcem nebo třetí stranou nebo z důvodu dohody o vyrovnání mezi vývozcem a dovozcem nebo třetí stranou. Nenastal-li žádný z těchto případů, je Komise v případě existence vývozní ceny povinna vycházet z této vývozní ceny při určování, zda došlo k dumpingu (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 21. listopadu 2002, *Kundan a Tata v. Rada*, T-88/98, EU:T:2002:280, bod 49, a ze dne 25. října 2011, *CHEMK a KF v. Rada*, T-190/08, EU:T:2011:618, bod 26).
- 92 Pokud jde na prvním místě o postupné změny znění ustanovení odpovídajícího čl. 2 odst. 9 prvnímu pododstavci základního nařízení, je třeba uvést, že část věty „ukáže-li se, že vývozní cena z důvodu spojení [...] mezi vývozcem a dovozcem nebo třetí stranou není spolehlivá“, o níž se jedná v prvním žalobním bodě, se v takřka totožné podobě vyskytuje ve znění odpovídající části věty nacházející se původně v čl. 3 odst. 3 nařízení Rady (EHS) č. 459/68 ze dne 5. dubna 1968, o ochraně před dumpingovými praktikami, prémiei nebo subvencováním zeměmi, které nejsou členy Evropského hospodářského společenství (Úř. věst. 1968, L 93, s. 1, dále jen „antidumpingové nařízení z roku 1968“). Formulace použitá v posledně uvedeném ustanovení zněla „[...] ukáže-li se, že nelze vycházet z vývozní ceny z důvodu existence spojení [...] mezi vývozcem a dovozcem“ [*neoficiální překlad*]. Tato formulace převzala znění čl. 2 písm. e) Dohody o provádění článku VI Všeobecné dohody o clech a obchodu (GATT) podepsané v Ženevě dne 30. června 1967, která vstoupila v platnost dne 1. července 1968.
- 93 Generální advokát Warner ve svém stanovisku ve věci NTN Toyo Bearing a další v. Rada (113/77, EU:C:1979:39, Recueil, s. 1212[1253]) nejprve poukázal na tuto podobnost a poté uvedl, že čl. 2 písm. e) Dohody o provádění článku VI GATT vykládal článek VI GATT a že znění čl. 3 odst. 3 antidumpingového nařízení z roku 1968 nelze vykládat tak, že nezohlednění skutečných cen je přípustné pouze za podmínky, že bylo konstatováno, že jsou dány specifické důvody se domnívat, že v důsledku spojení mezi vývozcem a dovozcem nejsou tyto ceny spolehlivé. Generální advokát Warner z toho dovodil, že existence spojení mezi vývozcem a dovozcem postačí k učinění závěru, že vývozní ceny nejsou spolehlivé.
- 94 Článek 3 odst. 3 antidumpingového nařízení z roku 1968 byl nahrazen článkem 2 odst. 8 písm. b) nařízení Rady (EHS) č. 3017/79 ze dne 20. prosince 1979 o ochraně proti dumpingovým nebo subvencovaným dovozům ze zemí, které nejsou členy Evropského hospodářského společenství (Úř. věst. 1979, L 339, s. 1, dále jen „antidumpingové nařízení z roku 1979“), přičemž poslední uvedené ustanovení znělo takto:
- „Neexistuje-li vývozní cena nebo ukáže-li se, že existuje spojení [...] mezi vývozcem a dovozcem nebo třetí stranou, nebo nemůže-li z jiných důvodů být skutečně zaplacená cena nebo cena, kterou je třeba zaplatit, za výrobek prodaný za účelem vývozu do [Unie], cenou referenční [...]“ [*neoficiální překlad*]
- 95 Nelze však mít za to, že tato změna znění měla za cíl změnit pravidlo týkající se důkazního břemene stran spolehlivosti či nespolehlivosti cen v případě spojení mezi vývozcem a dovozcem. Jejím cílem naproti tomu bylo rozšířit spektrum situací, v nichž skutečně zaplacená cena za výrobek prodaný za účelem vývozu nemohla sloužit jako referenční cena (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 14. března 1990, *Gestetner Holdings v. Rada a Komise*, C-156/87, EU:C:1990:116, bod 30). To vyplývá z doplnění slov „z jiných důvodů“, jež se nenacházela v textu nové dohody o provádění článku VI GATT. Změna

struktury věty oproti čl. 3 odst. 3 antidumpingového nařízení z roku 1968 byla nezbytná k umožnění tohoto doplnění. Podstata pravidla, pokud jde o spolehlivost vývozní ceny uplatňované mezi spojenými stranami, tedy zůstala nezměněna.

- 96 Znění čl. 2 odst. 8 písm. b) antidumpingového nařízení z roku 1979 bylo zachováno v odpovídajících ustanoveních předpisů, které je následovaly, a to do doby, než bylo toto znění nahrazeno zněním čl. 2 odst. 9 nařízení Rady (ES) č. 3283/94 ze dne 22. prosince 1994 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (Úř. věst. 1994, L 349, s. 1, dále jen „antidumpingové nařízení z roku 1994“), které zmiňuje případ spojení slovy „ukáže-li se, že vývozní cena není spolehlivá z důvodu existence spojení [...] mezi vývozcem a dovozcem nebo třetí stranou“ [*neoficiální překlad*]. Tato formulace je srovnatelná s původním zněním, jak bylo uvedeno v čl. 3 odst. 3 antidumpingového nařízení z roku 1968, a se zněním čl. 2.3 Dohody o provádění článku VI Všeobecné dohody o clech a obchodu z roku 1994 (Úř. věst. 1994, L 336, s. 103, dále jen „antidumpingová dohoda WTO z roku 1994“).
- 97 Z třetího a pátého bodu odůvodnění antidumpingového nařízení z roku 1994 vyplývá, že změna pravidel Společenství vyplývala z antidumpingové dohody WTO z roku 1994, které je třeba zajistit náležitou a transparentní aplikaci provedením jejího znění do práva Společenství v co možná největším rozsahu.
- 98 Je tedy zjevné, že zákonodárce Společenství usiloval o co nejširší uvedení znění antidumpingového nařízení z roku 1994 do souladu se zněním antidumpingové dohody WTO z roku 1994. Vzhledem zejména k neexistenci připomínek stran změn znění dotyčného ustanovení jak v bodech odůvodnění a přípravných pracích k antidumpingovému nařízení z roku 1979, v němž bylo toto znění poprvé změněno, tak v bodech odůvodnění a přípravných pracích k antidumpingovému nařízení z roku 1994, v němž bylo uvedené znění opětovně uvedeno do souladu s formulací použitou v antidumpingové dohodě WTO z roku 1994, je třeba mít za to, že cílem uvedených změn nebyla změna ohledně důkazního břemene v rámci aplikace ustanovení odpovídajícího čl. 2 odst. 9 prvnímu pododstavci základního nařízení.
- 99 Tato analýza není vyvrácena ostatními argumenty žalobkyně.
- 100 Pakliže žalobkyně zaprvé odkazují na bod 59 rozsudku ze dne 26. listopadu 2015, Giant (China) v. Rada (T-425/13, nezveřejněný, EU:T:2015:896), je třeba poukázat na to, že tento bod nelze brát v úvahu mimo jeho kontext. Přitom ve věci, ve které byl uvedený rozsudek vydán, Tribunál nerozhodoval o důkazním břemenu stran použití čl. 2 odst. 9 základního nařízení, nýbrž pouze o odlišné specifické otázce.
- 101 Pokud jde zadruhé o odkaz žalobkyně na nařízení Rady (ES) č. 930/2003 ze dne 26. května 2003 kterým se ukončují antidumpingová a antisubvenční řízení týkající se dovozu lososa obecného z chovu pocházejícího z Norska a antidumpingové řízení týkající se dovozu lososa obecného pocházejícího z Chile a Faerských ostrovů (Úř. věst. 2003, L 133, s. 1), ty se dovolávají formulace nacházející se v bodě 84 odůvodnění tohoto nařízení, která je rovněž vytržena ze svého specifického kontextu, jenž vyplývá z bodů 82 až 84 odůvodnění uvedeného nařízení.
- 102 Pokud jde na druhém místě o argument, jež žalobkyně vyvozují z formulačních rozdílů mezi čl. 2 odst. 9 prvním pododstavcem základního nařízení a odstavcem 1 třetím pododstavcem téhož článku, je třeba poukázat na to, že na rozdíl od prvně uvedeného ustanovení nemá druhé z těchto ustanovení původ v antidumpingové dohodě WTO z roku 1994, takže nelze užitečně uplatnit argument *a contrario* vycházející z rozdílného znění uvedených ustanovení. Unijní normotvůrce, který není povinen držet se znění právního předpisu přijatého v rámci WTO, mohl totiž v čl. 2 odst. 1 třetím pododstavci základního nařízení vyjádřit tutéž myšlenku jako odstavci 9 tohoto článku, avšak výslovněji.

- 103 První žalobní bod je tedy třeba zamítnout jako neopodstatněný.
- 104 V rámci druhého žalobního bodu, který byl předložen podpůrně, žalobkyně tvrdí, že společnost Jindal Saw v průběhu správního řízení v každém případě prokázala, že vývozní ceny, jež uplatňovala vůči svým prodejním entitám, byly spolehlivé, zaprvé ve vztahu k cenám uplatňovaným vůči nezávislým dovozcům do Unie, zadruhé ve vztahu k cenám uplatňovaným vůči nezávislým dovozcům do třetích zemí a zatřetí s ohledem na to, že celní orgány uvedené vývozní ceny akceptovaly.
- 105 Pokud jde zaprvé o vývozní ceny, jež uplatňovala společnost Jindal Saw v případě přímých prodejtů nezávislým odběratelům v Unii, žalobkyně tvrdí, že Komise nemohla na jedné straně odmítnout použití těchto skutečných cen pro účely posouzení spolehlivosti vývozních cen účtovaných prodejním entitám společnosti Jindal Saw z důvodu, že množství výrobků prodaná přímo nezávislým odběratelům bylo příliš nízké, a na druhé straně použít uvedené skutečné ceny v rámci početního určení vývozní ceny.
- 106 Pokud jde zadruhé o ceny uplatňované v rámci prodejtů nezávislým odběratelům v třetích zemích, žalobkyně tvrdí, že Komise nemohla pro účely posouzení spolehlivosti vývozních cen nepřihlédnout k vývozním cenám uplatňovaným vůči prodejním entitám společnosti Jindal Saw z důvodu, že uvedené prodeje dostatečně neodrážejí hospodářské postavení a chování společnosti Jindal Saw na unijním trhu. Podle žalobkyň totiž platí, že jelikož samotné základní nařízení v čl. 2 odst. 3 počítá s použitím vývozních cen do třetích zemí při početním určení běžné hodnoty, musí být tyto ceny považovány za dostatečně spolehlivé i k tomu, aby mohlo být provedeno srovnání umožňující určit, zda ceny účtované spojeným dovozcům v Unii jsou samy o sobě spolehlivé. Argument uvedený v tomto směru Komisí v prozatímním nařízení, podle něhož společnost Jindal Saw „během stejného období prodával[a] do Unie ve velkém množství prostřednictvím obchodníků ve spojení“, není podle žalobkyň relevantní. Kromě toho orgány již podle žalobkyň použily ceny účtované na trzích třetích zemí k ověření spolehlivosti vývozních cen do Unie.
- 107 Pokud jde zatřetí o skutečnost, že celní orgány některých členských států akceptovaly vývozní ceny uplatňované společností Jindal Saw vůči svým prodejním entitám, nemůže Komise podle názoru žalobkyň platně argumentovat tím, že tyto orgány neplnily náležitě své poslání, z pouhého důvodu, že sazba dovozního cla činila 0 %, zejména protože daň z přidané hodnoty (DPH) je vypočítávána z celní hodnoty, což byl dostatečný důvod pro to, aby uvedené orgány ověřily vývozní cenu.
- 108 Žalobkyně se domnívají, že i kdyby tyto skutečnosti při izolovaném pohledu nebyly dostatečné k prokázání, že vývozní ceny účtované společností Jindal Saw jejím prodejním entitám byly spolehlivé, při posouzení ve svém celku a při neexistenci skutečnosti hovořící o opaku však jejich spolehlivost dokládají.
- 109 Komise, podporovaná vedlejší účastníci, opodstatněnost tohoto žalobního bodu zpochybňuje.
- 110 Úvodem je třeba připomenout, že v oblasti obchodních ochranných opatření disponuje Komise z důvodu složitosti hospodářských, politických a právních situací, které musí zkoumat, širokou posuzovací pravomocí (rozsudek ze dne 27. září 2007, Ikea Wholesale, C-351/04, EU:C:2007:547, bod 40 a citovaná judikatura). Z toho vyplývá, že přezkum těchto posouzení prováděný unijním soudem musí být omezen na ověření dodržení procesních pravidel, věcné správnosti skutkových zjištění použitých k provedení zpochybňované volby, neexistence zjevně nesprávného posouzení skutkového stavu nebo neexistence zneužití pravomoci (viz rozsudek ze dne 7. února 2013, EuroChem MCC v. Rada, T-84/07, EU:T:2013:64, bod 32 a citovaná judikatura). To platí zejména pro posouzení spolehlivosti vývozních cen sdělených vývozcem (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 21. listopadu 2002, Kundan a Tata v. Rada, T-88/98, EU:T:2002:280, bod 50 a citovaná judikatura).

- 111 Kromě toho, jak vyplývá z posouzení prvního žalobního bodu, z čl. 2 odst. 9 základního nařízení plyne, že v případě spojení mezi vývozcem a dovozcem existuje domněnka, že ceny mezi nimi uplatňované nejsou spolehlivé, takže Komise v zásadě může určit vývozní cenu početně. Jak však připouští Komise, jedná se o domněnku vyvratitelnou, již mohou zúčastněné podniky vyvrátit předložením skutečností prokazujících, že jejich ceny jsou spolehlivé.
- 112 V projednávané věci žalobkyně tvrdí, že v rámci správního řízení předložily důkazy způsobilé prokázat, že vývozní ceny uplatňované společností Jindal Saw vůči jejím prodejním entitám byly spolehlivé.
- 113 Z bodu 35 odůvodnění prozatímního nařízení vyplývá, že se Komise *a priori* domnívala, že pokud jde o dovozy uskutečňované dovozci ve spojení, musely být vývozní ceny určeny početně v souladu s čl. 2 odst. 9 základního nařízení. Dále měla Komise v bodě 45 odůvodnění tohoto nařízení za to, že ani prodeje uskutečňované společností Jindal Saw nezávislým stranám do Unie ani její prodeje do třetích zemí nemohly být použity k ověření spolehlivosti skutečných vývozních cen uplatňovaných společností Jindal Saw vůči jejím prodejním entitám.
- 114 Argumenty předložené žalobkyněmi na podporu jejich tvrzení, že prokázaly spolehlivost vývozních cen uplatňovaných společností Jindal Saw vůči jejím prodejním entitám, nemohou obstát.
- 115 Zaprvé skutečnost, že Komise v bodě 45 odůvodnění prozatímního nařízení konstatovala, že prodeje uskutečňované společností Jindal Saw nezávislým odběratelům do Unie, které představují 1 % všech prodejů společnosti Jindal Saw do Unie, nejsou dostatečné z hlediska objemu ani z hlediska hodnoty, aby mohly být reprezentativní a sloužit jako referenční hodnota pro posouzení spolehlivosti vývozních cen uplatňovaných v rámci prodejů jejím prodejním entitám, je nezávislá na otázce, zda ceny těchto prodejů nezávislým odběratelům do Unie jsou při izolovaném posouzení spolehlivými cenami pro individuální transakce, o něž se jednalo. Komise totiž netvrdila, že ceny uplatňované společností Jindal Saw vůči nezávislým odběratelům v Unii nejsou spolehlivé samy o sobě, nýbrž – aniž se jednalo o tvrzení stížené zjevnou chybou – že tyto prodeje nebyly dostatečné z hlediska svého objemu a své hodnoty pro to, aby mohly být reprezentativní, a tudíž sloužit jako referenční hodnota pro účely posouzení spolehlivosti cen uplatňovaných v 99 % zbývajících případů vývozu uskutečňovaných společností Jindal Saw do Unie, jež odpovídaly prodejům mezi spojenými stranami.
- 116 Pokud jde zadruhé o odmítnutí Komise použít vývozní ceny uplatňované společností Jindal Saw v rámci jejích prodejů do třetích zemí jako referenční hodnotu pro účely ověření spolehlivosti vývozních cen jejím prodejním entitám, je třeba mít za to, že Komise mohla konstatovat – a ani v tomto případě se nedopustila zjevně nesprávného posouzení – že trhy třetích zemí, na nichž společnost Jindal Saw prodávala své výrobky, se značně liší od unijního trhu, a mít v zásadě za to, že nebylo prokázáno, že cenová strategie na těchto trzích byla totožná se strategií sledovanou na unijním trhu.
- 117 V tomto ohledu je irelevantní argument žalobkyně, podle něhož samo základní nařízení stanoví použití vývozních cen do třetích zemí při početním určení běžné hodnoty dotčeného výrobku. Je totiž třeba nejprve připomenout, že výpočet běžné hodnoty a výpočet vývozní ceny jsou samostatné operace vycházející z různých metod výpočtu, z nichž první je upravena v čl. 2 odst. 3 až 7 základního nařízení a druhá v čl. 2 odst. 8 a 9 základního nařízení (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 5. října 1988, Canon a další v. Rada, 277/85 a 300/85, EU:C:1988:467, bod 37). Nelze tudíž argumentovat podobností metody stanovení vývozní ceny a metody určení běžné hodnoty.
- 118 Dále je třeba souhlasně s Komisí připomenout, že podle čl. 2 odst. 3 základního nařízení je použití vývozních cen při výpočtu běžné hodnoty přípustné, „pokud jsou tyto ceny reprezentativní“. Žalobkyně přitom ve správním řízení ani v řízení před Tribunálem neprokázaly, že vývozní ceny do třetích zemí uplatňované společností Jindal Saw jsou reprezentativní.

- 119 A konečně platí, že jakmile bylo zjištěno, že běžná hodnota musí být skutečně určena početně, Komise toto početní určení provede na základě čl. 2 odst. 3 základního nařízení. Jak tvrdí Komise, je použití vývozní ceny na trhy třetích zemí stanoveno pro případ, že bylo předtím rozhodnuto, že běžná hodnota musí být určena početně, a nikoli pro účely rozhodnutí, zda má být běžná hodnota určena početně či nikoli. I kdyby tedy postup určení běžné hodnoty a postup stanovení vývozní ceny byly srovnatelné – čemuž tak není – nelze spatřovat paralelu mezi možnostmi použít vývozní ceny do třetích zemí k početnímu určení běžné hodnoty, jež je stanovena v pozdějším stadiu řízení, a otázkou, zda vývozní cena musí či nemusí být početně určena v souladu s čl. 2 odst. 9 prvním pododstavcem základního nařízení.
- 120 Kromě toho, bez ohledu na skutečnost, že žalobkyně nemohou vkládat své legitimní očekávání do zachování prostředku, jenž byl původně orgánem zvolen, má-li tento orgán posuzovací pravomoc při výběru prostředků nezbytných pro realizaci své politiky (viz rozsudek ze dne 20. května 2015, Yuanping Changyuan Chemicals v. Rada, T-310/12, nezveřejněný, EU:T:2015:295, bod 120 a citovaná judikatura), příklad, jež uvádějí na podporu tohoto argumentu, totiž že orgány již použily vývozní ceny do třetích zemí k ověření spolehlivosti vývozních cen do Unie, není relevantní. Prováděcí nařízení Rady (EU) č. 905/2011 ze dne 1. září 2011, kterým se ukončuje částečný prozatímní přezkum týkající se antidumpingových opatření uložených na dovoz některých polyethylentereftalátů (PET) pocházejících z Indie (Úř. věst. 2011, L 232, s. 14), jehož se žalobkyně dovolávají, se totiž týkalo situace, kdy vývozní ceny do Unie nebyly použitelné buď proto, že po několik měsíců nedocházelo k žádnému vývozu do Unie, nebo proto, že existoval cenový závazek, na jehož základě byl dotčený podnik povinen prodávat své výrobky na unijním trhu za vyšší cenu, než byla minimální dovozní cena stanovená každý měsíc na základě předchozího závazku.
- 121 Na třetím a posledním místě, pokud jde o argument žalobkyň, že Komise měla akceptovat skutečné vývozní ceny účtované společností Jindal Saw jejím prodejním entitám, protože celní a daňové orgány některých členských států tyto ceny akceptovaly, je třeba poukázat na to, že podle judikatury pojem „celní hodnota“ ve smyslu v současnosti platného nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013 ze dne 9. října 2013, kterým se stanoví celní kodex Unie (Úř. věst. 2013, L 269, s. 1), a pojem „vývozní cena“ ve smyslu základního nařízení v rámci projednávané věci nemohou být postaveny naroveň (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 14. září 1995, Descom Scales v. Rada, T-171/94, EU:T:1995:164, bod 39).
- 122 Doplnkový argument žalobkyň týkající se použití celní hodnoty jako základu pro výpočet DPH musí být z těchto důvodů rovněž zamítnut.
- 123 Pokud jde o tvrzení žalobkyň, že i když skutečnosti zkoumané výše v bodech 115 až 122 nejsou při izolovaném posouzení dostatečné k prokázání, že vývozní ceny uplatňované společností Jindal Saw vůči jejím prodejním entitám byly spolehlivé, musí být tyto skutečnosti jako celek považovány za dostatečné k prokázání této spolehlivosti, je třeba poukázat na to, že uvedené skutečnosti mají pouze indikativní povahu. Vzhledem k široké posuzovací pravomoci, kterou Komise disponuje při posuzování, jež jí přísluší provést v otázce, zda jsou vývozní ceny uplatňované mezi vývozcem a dovozcem ve spojení spolehlivé, nemůže být za zjevně nesprávné posouzení pokládána skutečnost, že Komise považovala tyto indicie – v rozsahu, v němž mohly být připuštěny vzhledem k námitkám, jež vznesla – za nedostatečné k prokázání spolehlivosti cen účtovaných společnostmi Jindal Saw jejím prodejním entitám.
- 124 Vzhledem k předcházejícím úvahám je třeba první část prvního žalobního důvodu zamítnout jako neopodstatněnou.

– K druhé části prvního žalobního důvodu, vycházející z porušení čl. 2 odst. 9 základního nařízení, a tudíž čl. 9 odst. 4 téhož nařízení

125 Druhá část prvního žalobního důvodu se rovněž dělí na dva žalobní body.

126 V rámci prvního žalobního bodu žalobkyně s poukazem zejména na body 6.99 a 6.100 zprávy skupiny odborníků orgánu pro řešení sporů WTO vypracované dne 1. února 2001 ve sporu nazvaném „Spojené státy – Antidumpingová opatření týkající se plechů z nerezavějící oceli ve svitcích a listy a pásy nerezavějící oceli pocházející z Korey“ [WT/DS 179/R, dále jen „spor Spojené státy – Nerezavějící ocel (Korea)“, respektive „zpráva skupiny odborníků ve sporu Spojené státy – Nerezavějící ocel (Korea)“] tvrdí, že účelem početního určení vývozních cen je určit ceny, jež by platil dovozce ve spojení, kdyby k prodeji došlo v běžném obchodním styku. Avšak vývozní cena početně určená Komisí není podle žalobkyň „spolehlivá“ ve smyslu čl. 2 odst. 9 druhého pododstavce základního nařízení.

127 Absence spolehlivosti vývozních cen početně určených Komisí je podle žalobkyň zdůrazněna tím, že tyto ceny v průměru reprezentují pouze zlomek, někdy i méně než polovinu skutečných cen účtovaných prodejními entitami společnosti Jindal Saw nezávislým odběratelům v Unii a podobný zlomek cen účtovaných společnostmi Jindal Saw nezávislým odběratelům na trzích třetích zemí, což Komise podle slov žalobkyň nerozporuje. Žalobkyně uvádějí, že v některých případech se početně určené vývozní ceny dokonce rovnají nule nebo jsou záporné.

128 Žalobkyně kromě toho ve svém vyjádření k odpovědím na organizační procesní opatření, jak bylo upřesněno na jednání, argumentovaly tím, že nespolehlivost vývozních cen početně určených v projednávaném případě je rovněž prokázána skutečností, že Komise do výpočtu těchto cen nezahrnula část prodejů uskutečněných společnostmi Jindal Saw jejím nezávislým odběratelům v Unii. Je však třeba konstatovat, že na jednání vzaly žalobkyně své námítky formulované v této otázce zpět.

129 Komise, podporovaná vedlejší účastníci, opodstatněnost tohoto žalobního bodu zpochybňuje.

130 Úvodem je třeba připomenout, že čl. 2 odst. 9 druhý pododstavec základního nařízení stanoví, že je-li vývozní cena určena početně na základě ceny účtované prvním nezávislým kupujícím nebo na jakémkoli jiném přiměřeném základě, „[provedou se úpravy] pro všechny zisk a náklady [...] za období mezi dovozem a novým prodejem, aby se stanovila spolehlivá vývozní cena franko hranice [Unie]“. Článek 2 odst. 9 třetí pododstavec základního nařízení stanoví, že částky, o něž se provedou úpravy, zahrnují mimo jiné „přiměřené rozpětí pro prodejní, správní a režijní náklady a zisk“.

131 Kromě toho čl. 2 odst. 9 třetí pododstavec základního nařízení nestanoví metodu výpočtu nebo určení rozpětí pro prodejní, správní a režijní náklady a pro zisk, ale pouze odkazuje na to, že uvedené rozpětí je přiměřené. Ani antidumpingová dohoda WTO z roku 1994 nestanoví v tomto směru žádnou metodu, jak vyplývá z bodu 6.91 zprávy skupiny odborníků ve sporu Spojené státy – Nerezavějící ocel (Korea).

132 Kromě toho určení přiměřeného rozpětí pro prodejní, správní a režijní náklady a zisk nepředstavuje výjimku z uplatňování judikatury uvedené v bodě 110 výše, podle níž má Komise v oblasti obchodních ochranných opatření širokou posuzovací pravomoc, takže unijní soud může vykonávat pouze omezený soudní přezkum. Toto určení totiž s sebou nezbytně nese komplexní hospodářská posouzení (viz rozsudek ze dne 17. března 2015, RFA International v. Komise, T-466/12, EU:T:2015:151, bod 43 a citovaná judikatura).

133 A konečně je třeba poukázat na to, že zúčastněné straně, která má v úmyslu zpochybnit rozsah úprav provedených na základě čl. 2 odst. 9 základního nařízení v rozsahu, v němž jsou rozpětí určená na základě prodejních, správních a režijních nákladů a zisku nepřiměřená, přísluší v případě obchodního

spojení mezi vývozcem a dovozcem poskytnout důkazy a konkrétní výpočty odůvodňující její tvrzení a zejména alternativní sazbu, kterou případně navrhuje (viz rozsudek ze dne 17. března 2015, RFA International v. Komise, T-466/12, EU:T:2015:151, bod 44 a citovaná judikatura).

- 134 Pokud jde konkrétněji o první žalobní bod, je třeba bez dalšího uvést, že na rozdíl od toho, co tvrdí Komise, platí, že je-li vývozní cena určena početně, je cílem zjistit spolehlivou vývozní cenu franko hranice Unie, jak je upřesněno v čl. 2 odst. 9 druhém pododstavci základního nařízení. To vyplývá také z judikatury orgánů pro řešení sporů v rámci WTO, zvláště pak z bodu 6.99 zprávy skupiny odborníků ve sporu Spojené státy – Nerezavějící ocel (Korea).
- 135 Pokud jde na prvním místě o argument žalobkyně, že absence spolehlivosti vývozních cen početně určených Komisí je prokázána skutečností, že reprezentují pouze zlomek cen uplatňovaných prodejními entitami společnosti Jindal Saw vůči nezávislým odběratelům, ze znění čl. 2 odst. 9 prvního pododstavce základního nařízení vyplývá, že cena zaplacená prvním nezávislým odběratelem je výchozím bodem pro početní určení vývozní ceny. Početně určená vývozní cena tudíž bude nutně odpovídat procentnímu podílu ceny účtované prvním nezávislému odběrateli s přihlédnutím k různým úpravám, jejichž provedení toto ustanovení vyžaduje.
- 136 Pokud jde na druhém místě o prodeje uskutečňované společností Jindal Saw nezávislým odběratelům v Unii, jak se uvádí v bodech 33 a 39 odůvodnění prozatímního nařízení, představovaly tyto prodeje přibližně 1 % všech prodejů uskutečněných společností Jindal Saw v Unii. Jak přitom vyplývá z bodu 115 výše, Komise mohla mít v rámci své široké posuzovací pravomoci – aniž se dopustila zjevného pochybení – za to, že takto nízký objem prodeje nemůže být považován a reprezentativní, a tudíž že ceny uplatňované společností Jindal Saw vůči nezávislým odběratelům v Unii nemohou samy o sobě sloužit jako referenční hodnota pro účely posouzení spolehlivosti vývozních cen uplatňovaných na prodeje mezi stranami ve spojení. Z téhož důvodu nelze Komisi vytýkat, že neposoudila spolehlivost početně určených vývozních cen s tím, že by tyto prodeje použila jako referenční bod.
- 137 Vzhledem k tomu, že obě skutečnosti předložené žalobkyněmi v rámci prvního žalobního bodu nemohou samy o sobě doložit, že vývozní ceny určené početně Komisí nejsou spolehlivé ve smyslu čl. 2 odst. 9 základního nařízení, je tedy třeba tento žalobní bod zamítnout jako neopodstatněný.
- 138 V rámci druhého žalobního bodu se žalobkyně ohrazují proti tomu, že by rozpětí prodejních, správních a režijních nákladů a ziskové rozpětí, stanovená Komisí pro úpravy provedené v rámci početního určení vývozních cen na základě prodejních cen uplatňovaných vůči prvním nezávislým odběratelům, byla „přiměřená“ ve smyslu čl. 2 odst. 9 třetího pododstavce základního nařízení.
- 139 Pokud jde na prvním místě o určení prodejních, správních a režijních nákladů, jež musí být zohledněny v rámci početního určení vývozních cen, v rozsahu, v němž Komise ve svých výpočtech vycházela ze skutečných nákladů prodejních entit společnosti Jindal Saw, žalobkyně Komisi zaprvé vytýkají, že dostatečně nezohlednila – s cílem vyloučit je z úprav nezbytných v případě prodejních, správních a režijních nákladů – náklady spojené se zpracovatelskými činnostmi uskutečňovanými dvěma těmito prodejními entitami, a sice společnostmi Jindal Saw Italia a Jindal Saw UK, což mohla učinit tak, že by v případě obou těchto entit použila rozpětí prodejních, správních a režijních nákladů stanovené pro třetí prodejní entitu, Jindal Saw España, která neprováděla zpracovatelskou činnost, nebo přinejmenším tak, že by pro společnost Jindal Saw UK použila stejné rozpětí prodejních, správních a režijních nákladů jako pro společnost Jindal Saw Italia.
- 140 Žalobkyně Komisi zadruhé vytýkají, že neupravila skutečné prodejní, správní a režijní náklady prodejních entit společnosti Jindal Saw, a to tak, že by u těchto nákladů zohlednila důsledek skutečnosti, že prodeje těchto entit do Unie ještě nedosáhly běžné úrovně.

- 141 Zatřetí žalobkyně tvrdí, že skutečnost, že Komise použila skutečné údaje týkající se prodejních, správních a režijních nákladů prodejních entit společnosti Jindal Saw pro účely početního určení vývozních cen, neznamená, že tyto údaje *per definitionem* odpovídají pojmu „přiměřené rozpětí prodejních, správních a režijních nákladů“ ve smyslu čl. 2 odst. 9 třetího pododstavce základního nařízení.
- 142 Žalobkyně v této souvislosti nejprve tvrdí, že čl. 2 odst. 9 třetí pododstavec základního nařízení nenařizuje Komisi použít přiměřenou metodu pro výpočet prodejních, správních a režijních nákladů, nýbrž použít přiměřené prodejní, správní a režijní náklady. Žalobkyně dále poukazuje na to, že toto ustanovení nezmiňuje, že je třeba použít skutečné údaje pro prodejní, správní a režijní náklady, na rozdíl od toho, co upřesňuje unijní normotvůrce například v čl. 2 odst. 6 základního nařízení. Podle žalobkyň tak existuje rozdíl mezi požadavkem použít skutečné údaje pro prodejní, správní a režijní náklady a požadavkem použít přiměřené rozpětí pro tytéž náklady. A konečně i v případě, že by skutečné náklady měly být považovány za přiměřené, se podle žalobkyň nejedná o nevyvratitelnou domněnku. Komise přitom podle názoru žalobkyň nevysvětlila, proč skutečnosti zmíněné žalobkyněmi a velmi vysoká úroveň prodejních, správních a režijních nákladů prodejních entit společnosti Jindal Saw jako takové neměly za následek, že rozpětí prodejních, správních a režijních nákladů stanovené v projednávané věci bylo nepřiměřené.
- 143 Pokud jde na druhém místě o teoretické ziskové rozpětí zohledněné Komisí v rámci početního určení vývozní ceny, žalobkyně Komisi vytýkají, že použila ziskové rozpětí, které je iracionální z hlediska dovozce, na kterého se zároveň uplatní velmi vysoké rozpětí prodejních, správních a režijních nákladů. Žalobkyně se domnívají, že pokud se Komise rozhodne použít teoretické ziskové rozpětí, musí také použít přiměřené teoretické rozpětí prodejních, správních a režijních nákladů, které umožní dosáhnout této úrovně zisku, neboť přiměřená povaha rozpětí prodejních, správních a režijních nákladů a ziskového rozpětí se posuzují rovněž posouzením těchto rozpětí v jejich vzájemném vztahu.
- 144 Na třetím a posledním místě, pokud jde o určení rozpětí prodejních, správních a režijních nákladů, jež musí být zohledněno v rámci početního určení vývozních cen, žalobkyně tvrdí, že Komise toto rozpětí neprávem stanovila pro prodejní entity společnosti Jindal Saw ve formě procentního podílu vyjadřujícího vztah mezi jejich skutečnými prodejními, správními a režijními náklady a jejich skutečným obrátem, který odpovídal ztrátám. Komise totiž podle žalobkyň měla stanovit toto rozpětí s přihlédnutím ke skutečnému obrátu navýšenému o teoretické ziskové rozpětí, které jinak zohlednila.
- 145 Závěrem žalobkyně tvrdí, že vzhledem k pochybením, jimiž je ovlivněno stanovení početně určených vývozních cen, bylo dumpingové rozpětí zjištěné Komisí nadhodnoceno, takže uložené antidumpingové clo zjištěné na základě tohoto rozpětí je vyšší než dumpingové rozpětí, jak mělo být stanoveno, což je v rozporu s čl. 9 odst. 4 základního nařízení.
- 146 Komise, podporovaná vedlejší účastníci, opodstatněnost tohoto žalobního bodu zpochybňuje.
- 147 Pokud jde na prvním místě o argument žalobkyň, že Komise nepoužila přiměřené rozpětí prodejních, správních a režijních nákladů ke zjištění vývozních cen, když použila skutečné ceny entit Jindal Saw pro účely zjištění tohoto rozpětí, je třeba nejprve poznamenat, že Komise v tomto směru disponuje širokou posuzovací pravomocí a že zohlednění skutečných nákladů dovozce, jehož ceny účtované prvním nezávislým odběratelům slouží ke stanovení početně určených vývozních cen, nemůže být považováno za zjevně nesprávné posouzení, neboť tyto skutečné náklady jsou *a priori* nejspolehlivějšími údaji pro účely úprav stanovených v této souvislosti v čl. 2 odst. 9 druhém pododstavci základního nařízení. Skutečnost, že toto ustanovení nezakotvuje výslovně možnost stanovit rozpětí prodejních, správních a režijních nákladů na základě reálných údajů, nemůže znamenat, že použití skutečných nákladů je nepřiměřené.

- 148 Pokud jde dále o zohlednění nákladů souvisejících se zpracovatelskými činnostmi společností Jindal Saw Italia a Jindal Saw UK při stanovování skutečných prodejních, správních a režijních nákladů obou těchto entit, je třeba poukázat na to, že Komise v bodech 45 až 47 napadeného nařízení v podstatě uvedla, že extrapolace na základě prodejních, správních a režijních nákladů společnosti Jindal Saw España, která neuskutečňuje zpracovatelskou činnost, není slučitelná s metodou, kterou použila a kterou považuje za vhodnou, spočívající v určení prodejních, správních a režijních nákladů na základě skutečných nákladů vynaložených každou prodejní entitou společnosti Jindal Saw, a dále že nemohla provést úpravu prodejních, správních a režijních nákladů společnosti Jindal Saw, neboť jí po přijetí prozatímního nařízení nebyl poskytnut rozpis těchto nákladů.
- 149 Vzhledem k tomu, že – jak vyplývá z bodu 147 výše – volbě Komise vycházet ze skutečných nákladů prodejních entit společnosti Jindal Saw nelze jako také nic vytknout, nelze jí platně vytýkat, že odmítla přistoupit k extrapolaci buď prodejních, správních a režijních nákladů společnosti Jindal Saw España pro účely zohlednění nákladů souvisejících se zpracovatelskými činnostmi dalších dvou prodejních entit společnosti Jindal Saw, nebo prodejních, správních a režijních nákladů společnosti Jindal Saw Italia pro účely zohlednění nákladů souvisejících se zpracovatelskými činnostmi společnosti Jindal Saw UK.
- 150 Jak navíc vyplývá z judikatury citované v bodě 133 výše, přísluší zúčastněným stranám, aby – zamýšlejí-li napadnout část ohlášených úprav – předložily číselné údaje na podporu napadení těchto úprav, například konkrétní výpočty, které je odůvodňují.
- 151 V projednávané věci z bodu 47 odůvodnění napadeného nařízení vyplývá, že takovéto údaje týkající se zpracovatelských činností společnosti Jindal Saw Italia byly Komisi sděleny a že Komise provedla úpravu prodejních, správních a režijních nákladů této prodejní entity na základě těchto údajů, aniž bylo před Tribunálem odkázáno na konkrétní nákladové položky, které při této úpravě nebyly zohledněny. Naproti tomu nebyly takovéto údaje sděleny, pokud jde o společnost Jindal Saw UK, aniž k tomu žalobkyně poskytly vysvětlení.
- 152 A konečně, i kdyby mělo být tvrzení, že bylo přihlédnuto k nákladům souvisejícím se zpracovatelskými činnostmi společnosti Jindal Saw Italia a Jindal Saw UK extrapolací rozpětí prodejních, správních a režijních nákladů společnosti Jindal Saw España, považováno za zpochybnění podpořené číselnými údaji, bylo v bodech 148 a 149 výše poukázáno na to, že toto tvrzení bylo Komisí platně odmítnuto.
- 153 Pokud jde konečně o argument žalobkyně, že Komise dostatečně nezohlednila účinek na skutečné prodejní, správní a režijní náklady prodejních entit společnosti Jindal Saw z důvodu, že prodeje uskutečněné těmito entitami v Unii ještě nedosáhly objemu považovaného za obvyklý, je třeba poznamenat, že tento argument nemůže obstát, neboť ani on nebyl podložen číselnými údaji o úpravách prodejních, správních a režijních nákladů, jež žalobkyně z tohoto důvodu považovaly za nezbytné.
- 154 Zajisté nelze vyloučit, že podnik prokáže, že se nachází ve fázi vstupu na nový trh, a že z tohoto důvodu jeho prodeje ještě nedosáhly objemu, jaký na uvedeném trhu může očekávat, a předloží číselné údaje o účinku této situace. V takovém případě požadavek vycházet z přiměřeného rozpětí prodejních, správních a režijních nákladů v zásadě vyžaduje, aby Komise tyto důkazy posoudila a v závislosti na nich provedla nezbytné úpravy. Je však třeba poznamenat, že žalobkyně takové důkazy v projednávané věci vůbec nepředložily.
- 155 Pokud jde na druhém místě o skutečnost, že Komise použila teoretické ziskové rozpětí ve výši 3,7 %, Komise v bodě 50 odůvodnění napadeného nařízení v podstatě uvedla, že vzhledem ke ztrátové situaci prodejních entit společnosti Jindal Saw bylo nemožné vycházet ze skutečných údajů pro účely zjištění ziskového rozpětí těchto entit, takže se vzhledem k absenci jakékoli jiné vhodné referenční hodnoty použil průměrný zisk.

- 156 V této souvislosti je třeba poukázat na to, že i když čl. 2 odst. 9 základního nařízení stanoví, že úpravy se provedou o ziskové rozpětí, nestanoví toto ustanovení metodu určení uvedeného rozpětí, které však musí být přiměřené.
- 157 Podle judikatury může být takové přiměřené ziskové rozpětí v případě existence obchodního spojení mezi vývozcem a dovozcem v Unii vypočítáno nikoliv na základě údajů od přidruženého dovozce, jež mohou být ovlivněny tímto obchodním spojením, ale na základě údajů od nezávislého dovozce (viz rozsudek ze dne 25. října 2011, CHEMK a KF v. Rada, T-190/08, EU:T:2011:618, bod 29 a citovaná judikatura).
- 158 V projednávané věci byly prodejní entity společnosti Jindal Saw ve ztrátě a Komise uvádí, že z tohoto důvodu nemohla použít skutečné ziskové rozpětí těchto entit.
- 159 Pokud jde o hlavní bod kritiky implicitně rozvinutý žalobkyněmi, podle něhož v případě úrovně nákladů, jež vede ke ztrátě, nemůže být žádné ziskové rozpětí považováno za přiměřené ve smyslu čl. 2 odst. 9 třetího pododstavce základního nařízení, je třeba souhlasně s Komisí bez dalšího poukázat na to, že druhý pododstavec uvedeného odstavce 9 nestanoví úpravy „ztrátového“ rozpětí, nýbrž pouze rozpětí ziskového. Není tedy v zásadě možné provést úpravy pro účely zohlednění ztrát, jestliže se podnik, jak je tomu v projednávané věci, nachází ve ztrátě. Kromě toho, jak je zdůrazněno v bodě 6.99 zprávy skupiny odborníků ve sporu Spojené státy – Nerezavějící ocel (Korea), lze od dovozce v obchodním spojení v zásadě očekávat, že cenu stanoví na základě nákladů a přičte zisk. Jak mimoto vyplývá z judikatury připomenuté v bodě 157 výše, údaje o dovozci v obchodním spojení týkající se jeho situace, ať již dosahuje zisku, či se nachází ve ztrátě, mohou být ovlivněny již z důvodu jeho obchodního spojení s vývozcem.
- 160 Tato otázka však má spojitost se specifickou situací podniků ve fázi vstupu na trh, přičemž tato fáze se může shodovat se ztrátovým obdobím. Jak však bylo uvedeno v bodě 154 výše, zohlednění takové situace při úpravách, jež je třeba provést v rámci početního určení vývozních cen, by mělo nastat na úrovni prodejních, správních a režijních nákladů a na základě důkazů a číselných údajů, které v projednávané věci neexistují.
- 161 Žalobkyně tudíž neprokázaly, že se Komise dopustila zjevného pochybení, když v projednávané věci provedla úpravy pro účely zohlednění ziskového rozpětí v rámci početního určení vývozních cen.
- 162 Pokud jde na třetím místě o argument žalobkyň, že jelikož Komise měla v úmyslu stanovit rozpětí prodejních, správních a režijních nákladů na základě skutečných nákladů prodejních entit společnosti Jindal Saw a zároveň stanovit teoretické ziskové rozpětí, přestože se tyto entity nacházely ve ztrátě, měla stanovit rozpětí prodejních, správních a režijních nákladů na základě procentního podílu vyjadřujícího vztah mezi skutečnými prodejními, správními a režijními náklady a teoretickým obratem, odpovídajícím skutečnému obratu zvýšenému o uvedené teoretické ziskové rozpětí, postačí konstatovat, že i toto tvrzení má souvislost s vysokou úrovní prodejních, správních a režijních nákladů prodejních entit společnosti Jindal Saw z důvodu fáze vstupu na trh, v níž se nacházely, jež se shodovala se ztrátovým obdobím, a s tím, že Komise zohlednila teoretické ziskové rozpětí. Jak tudíž bylo uvedeno v bodě 160 výše, vychází tato otázka z úprav, jež by bylo třeba provést stran prodejních, správních a režijních nákladů a na základě důkazů a číselných údajů, jež však v projednávané věci nebyly předloženy.
- 163 A konečně je třeba odmítnout i tvrzení žalobkyň, že i kdyby žádný z důkazů, jež předložily k prokázání nepřiměřenosti rozpětí prodejních, správních a režijních nákladů a zisku stanovených pro účely početního určení vývozní ceny, nebyl sám o sobě dostačující k prokázání tohoto tvrzení, představují tyto skutečnosti, posuzovány jako celek, soubor nepřímých důkazů, který je způsobilý toto tvrzení doložit. Je totiž třeba konstatovat, že uvedené skutečnosti jsou irelevantní, jelikož, pokud jde zaprvé o rozpětí prodejních, správních a režijních nákladů, požadavky na vyloučení dodatečných nákladů na zpracování a na zohlednění mimořádně vysokých prodejních, správních a režijních nákladů z důvodu

fáze vstupu na trh, v níž se údajně nacházejí prodejní entity společnosti Jindal Saw, se neopírají o důkazy a číselné údaje, a pokud jde zadrhé o ziskové rozpětí, je zpochybnění v každém případě založeno na údajích pocházejících od prodejních entit společnosti Jindal Saw, pokud jde o otázku, zda se nacházejí v zisku nebo ve ztrátě, které musejí být v souladu s judikaturou považovány za nespolehlivé. Žádná z těchto skutečností tedy nemůže být považována za indicii nepřiměřenosti rozpětí prodejních, správních a režijních nákladů a zisku, jež bylo v projednávaném případě určeno Komisí.

- 164 Vzhledem ke všem předchozím úvahám je třeba zamítnout také druhý bod druhé části prvního žalobního důvodu jako neopodstatněný, a tedy zamítnout tuto část a tento žalobní důvod jako celek.

K druhému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení čl. 3 odst. 2 a 3 základního nařízení, a tudíž čl. 3 odst. 6 a čl. 9 odst. 4 téhož nařízení

- 165 Žalobkyně v rámci druhého žalobního důvodu tvrdí, že se Komise při určování existence újmy výrobnímu odvětví Unie neopírala o pozitivní důkazy a o objektivní přezkum. Tvrdí, že pro účely analýzy účinků dumpingových dovozů na ceny obdobného výrobku tohoto odvětví a konkrétně pro určení cenového podbízení dotčeného výrobku ve srovnání s obdobným výrobkem výrobního odvětví Unie, neprovedla Komise srovnání cen ani na stejné obchodní úrovni, ani na odpovídající obchodní úrovni, čímž porušila čl. 3 odst. 2 a 3 základního nařízení.

- 166 Žalobkyně tvrdí, že Komise využila závěry vycházející z výpočtu cenového podbízení dotčeného výrobku k určení újmy výrobnímu odvětví Unie a konstatování příčinné souvislosti mezi dovozem tohoto výrobku a újmou, jakož i při výpočtu rozpětí újmy. Chyby, jichž se Komise dopustila při výpočtu cenového podbízení, tak podle žalobkyň mají dopad na tyto další prvky napadeného nařízení. Konkrétně určení rozpětí újmy na příliš vysoké úrovni má podle žalobkyň za následek, že antidumpingové clo, jak bylo stanoveno tímto nařízením, je vyšší než clo, jež by postačovalo k odstranění újmy způsobené uvedenému výrobnímu odvětví, což je v rozporu s čl. 9 odst. 4 základního nařízení.

- 167 Komise, podporovaná vedlejší účastníci, zpochybňuje opodstatněnost tohoto žalobního důvodu. Uvádí, že argumentace žalobkyň je nepřesná. Kromě toho, na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, bylo cenové podbízení skutečně vypočteno na základě srovnání cen na stejné obchodní úrovni a na přiměřené obchodní úrovni.

- 168 Komise zdůrazňuje, že základní nařízení nedefinuje způsob, jak má být cenové podbízení vypočteno, a že judikatura ani nepředepisuje konkrétní metodiku při jeho výpočtu.

- 169 Komise mimoto připomíná, že všechny údaje použité při výpočtu cenového podbízení byly poskytnuty zúčastněnými stranami.

- 170 Komise dále tvrdí, že ze základního nařízení, jak je vykládáno judikaturou, nevyplývá, že by výpočet cenového podbízení měl vycházet ze skutečných cen, tak aby byla zohledněna skutečná hospodářská soutěž na trhu a z hlediska zákazníka, jak tvrdí žalobkyně.

- 171 A konečně Komise tvrdí, že cenové podbízení v případě předmětného dovozu je v každém případě pouze jedním z ukazatelů existence podstatné újmy vzniklé výrobnímu odvětví Unie, že nebyla zpochybněna zjištění učiněná ve vztahu k cenovému podbízení, pokud jde o dalšího indického vyvážejícího výrobce, a že analýza příčinné souvislosti mezi předmětným dovozem a újmou způsobenou uvedenému výrobnímu odvětví se opírá o úvahy, jež se týkají nejen ceny, ale i objemů, jež mohou samy o sobě představovat dostatečný základ pro učinění závěru, že je dána příčinná souvislost.

- 172 Žalobkyně prostřednictvím tohoto žalobního důvodu zcela konkrétně tvrdí, že se Komise dopustila pochybení v rámci výpočtu cenového podbízení, jež jsou podle nich v rozporu s článkem 3 základního nařízení a mají dopad na platnost napadeného nařízení.
- 173 Je třeba připomenout, že podle čl. 3 odst. 2 základního nařízení musí být zjištění újmy výrobnímu odvětví Unie založeno na skutečných důkazech a zahrnovat objektivní posouzení jednak objemu dumpingového dovozu a jeho účinku na ceny obdobných výrobků na unijním trhu a jednak následného vlivu tohoto dovozu na výrobní odvětví Unie.
- 174 Pokud jde konkrétněji o účinek dumpingového dovozu na ceny, čl. 3 odst. 3 základního nařízení stanoví povinnost posoudit, zda ve srovnání s cenou obdobného výrobku výrobního odvětví Unie existuje značné cenové podbízení ze strany dumpingového dovozu nebo zda tento dovoz jinak významnou měrou způsobil pokles cen nebo zabránil významnou měrou jejich růstu, ke kterému by jinak došlo.
- 175 Základní nařízení neobsahuje definici pojmu „cenové podbízení“ a nestanoví metodu jeho výpočtu.
- 176 Výpočet cenového podbízení ze strany předmětného dovozu se v souladu s čl. 3 odst. 2 a 3 základního nařízení provádí pro účely zjištění, zda výrobnímu odvětví Unie vznikla v důsledku tohoto dovozu újma, a v širším smyslu se používá k posouzení této újmy a určení rozpětí újmy, a sice úrovně pro odstranění uvedené újmy. S povinností provést objektivní posouzení vlivu dumpingového dovozu, jež je stanovena v uvedeném čl. 3 odst. 2, se pojí povinnost provést spravedlivé srovnání mezi cenou dotčeného výrobku a cenou obdobného výrobku uvedeného výrobního odvětví při prodeji na území Unie. Aby bylo zaručeno, že toto srovnání bude spravedlivé, musejí být ceny srovnávány na stejné obchodní úrovni. Srovnání cen na různých obchodních úrovních, tedy bez zahrnutí veškerých nákladů souvisejících s obchodní úrovní, která má být zohledněna, by nutně vedlo k umělým výsledkům, jež by neumožňovaly správné posouzení újmy výrobnímu odvětví Unie. Takovéto spravedlivé srovnání je podmínkou legality výpočtu újmy tomuto výrobnímu odvětví (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 17. února 2011, Zhejiang Xinshiji Foods a Hubei Xinshiji Foods v. Rada, T-122/09, nezveřejněný, EU:T:2011:46, body 79 a 85).
- 177 Podle bodu 84 odůvodnění napadeného nařízení bylo rozpětí cenového podbízení v projednávané věci vypočteno následovně:
- „Komise určila cenové podbízení v období šetření na základě údajů předložených vyvážejícími výrobci a výrobním odvětvím Unie srovnáním:
- a) váženého průměru prodejních cen jednotlivých typů výrobku výrobců Unie účtovaných odběratelům na trhu Unie, kteří nejsou ve spojení, a upravených na úroveň ceny ze závodu a
 - b) odpovídajících vážených průměrných cen jednotlivých typů výrobku z dovozu od spolupracujících indických výrobců prvnímú nezávislému odběrateli na trhu Unie, stanovených na základě cen CIF (náklady, pojištění a přepravné) s příslušnou úpravou o náklady po dovozu.“
- 178 Komise mimoto v bodě 93 odůvodnění napadeného nařízení dospěla k závěru, že v případě dotčeného výrobku vyráběného společností Jindal Saw a prodávaného v Unii existovalo cenové podbízení ve výši 30,9 %, na základě váženého průměru, tedy že ceny, za něž společnost Jindal Saw prodávala tento výrobek v Unii, byly o 30,9 % nižší než cena obdobného výrobku výrobního odvětví Unie.
- 179 Z bodu 84 odůvodnění napadeného nařízení tak vyplývá, že k srovnání cen došlo na stejné obchodní úrovni, a sice tak, že byly vzaty v úvahu ceny ze závodu za prodeje výrobního odvětví Unie a ceny CIF za prodeje uskutečňované společností Jindal Saw. Na základě otázek položených Tribunálem v rámci organizačních procesních opatření však Komise uvedla, že ve skutečnosti byly pro účely tohoto srovnání zohledněny jednak – pokud jde o uvedené výrobní odvětví – buď ceny ze závodu

uplatňované výrobními entitami, prodávaly-li přímo nezávislým odběratelům, nebo ceny ze závodu uplatňované prodejními entitami, a jednak – pokud jde o společnost Jindal Saw – ceny CIF, odpovídající vývozní ceně, jak byla početně určena v rámci určování dumpingového rozpětí. Jak vyplývá z odpovědi na první žalobní důvod, vycházejí tyto ceny CIF z početně určených vývozních cen s přihlédnutím k různým úpravám, z nichž má být mimo jiné patrná vývozní cena dotčeného výrobku před jakýmkoli zapojením prodejních entit společnosti Jindal Saw.

180 Komise v této souvislosti tvrdí, že prodeje uskutečňované prodejními entitami výrobního odvětví Unie musí být považovány za prodeje „odpovídající prodeji ze závodu“, takže byly správně kvalifikovány jako prodeje „ze závodu“ obdobného výrobku uvedeného výrobního odvětví při výpočtu cenového podbízení. Podle Komise tak byly skutečně porovnány ceny na stejné obchodní úrovni.

181 Tuto tezi nelze přijmout.

182 I když Komise v bodě 84 odůvodnění napadeného nařízení a na jednání uvedla, že v rámci srovnání vzala v úvahu ceny výrobního odvětví Unie na úrovni „ze závodu“, ve skutečnosti porovnávala prodejní ceny prvním nezávislým odběratelům uvedeného výrobního odvětví a ceny CIF uplatňované společností Jindal Saw.

183 Přitom vzhledem k tomu, že Komise použila prodejní ceny prvním nezávislým odběratelům za obdobný výrobek výrobního odvětví Unie, měla s ohledem na požadavek porovnání cen na stejné obchodní úrovni porovnat tyto ceny rovněž – pokud jde o výrobky společnosti Jindal Saw – s prodejními cenami prvním nezávislým odběratelům.

184 Kromě toho je třeba konstatovat, že uvádění výrobků na trh nikoli přímo výrobcem, nýbrž prostřednictvím prodejních entit, s sebou nese existenci nákladů a ziskového rozpětí pro tyto entity, takže ceny uplatňované těmito entitami vůči nezávislým odběratelům jsou obecně vyšší než ceny uplatňované výrobcí při přímém prodeji těmto odběratelům, a nemohou tedy být postaveny naroveň posledně uvedeným cenám. A dále z bodů 7 a 92 odůvodnění prozatímního nařízení vyplývá, že většina prodejů do Unie realizovaných výrobním odvětvím Unie byla v projednávané věci uskutečněna prodejními entitami dvou výrobců Unie, kteří spolupracovali při šetření a představují přibližně 96 % celkové výroby Unie.

185 Komise tedy tím, že – jak je popsáno v bodě 180 tohoto rozsudku – pro účely porovnání cen v rámci výpočtu cenového podbízení postavila ceny uplatňované prodejními entitami vůči nezávislým odběratelům naroveň cenám uplatňovaným výrobcí při přímém prodeji těmto odběratelům, pouze pokud jde o obdobný výrobek výrobního odvětví Unie, vzala v případě tohoto výrobku v úvahu cenu zvýšenou, a tudíž nepříznivou z hlediska společnosti Jindal Saw, která většinu svých prodejů v Unii uskutečňovala prostřednictvím prodejních entit a jejíž situace se v tomto směru lišila od situace jiného vyvážejícího výrobce, který spolupracoval při šetření.

186 Kromě toho a na rozdíl od toho, co tvrdí Komise, z rozsudku ze dne 30. listopadu 2011, Transnational Company „Kazchrome“ a ENRC Marketing v. Rada a Komise (T-107/08, EU:T:2011:704), nevyplývá, že pokud jde o dotčený výrobek, byla povinna vzít v úvahu ceny na úrovni propuštění do volného oběhu, která v projednávané věci odpovídala ceně CIF za výrobky indických vyvážejících výrobců.

187 Z bodů 62 a 63 uvedeného rozsudku totiž vyplývá, že Tribunál měl v dané věci za to, že cenami použitými při výpočtu cenového podbízení měly být ceny sjednané s nezávislými odběrateli, a sice ceny, které mohly být těmito nezávislými odběrateli vzaty v úvahu při rozhodování, zda koupí výrobky výrobního odvětví Unie, nebo výrobky dotčených vyvážejících výrobců, a nikoli ceny na úrovni obchodního mezičlánku.

- 188 Z předchozích úvah vyplývá, že vzhledem k tomu, že Komise vzala v úvahu prodejní ceny uplatňované prodejními entitami v obchodním spojení s hlavním výrobcem v Unii při určování ceny obdobného výrobku výrobního odvětví Unie, a přitom nevzala v úvahu prodejní ceny prodejních entit společnosti Jindal Saw při určování ceny dotčeného výrobku vyráběného posledně uvedenou společností, nelze mít za to, že byl výpočet cenového podbízení proveden porovnáním cen na stejné obchodní úrovni.
- 189 Jak přitom vyplývá z bodu 176 výše, srovnání cen na stejné obchodní úrovni je podmínkou legality výpočtu cenového podbízení dotčeného výrobku. Na výpočet cenového podbízení, jak jej uskutečnila Komise v rámci napadeného nařízení, je proto třeba nahlížet tak, že je v rozporu s čl. 3 odst. 2 základního nařízení.
- 190 Zpochybnění výpočtu cenového podbízení žalobkyněmi, pokud jde o výrobky vyráběné společností Jindal Saw, je tudíž opodstatněné.
- 191 Z předcházejících úvah vyplývá, že pochybení Komise v rámci výpočtu cenového podbízení dotčeného výrobku, pokud jde o výrobky vyráběné společností Jindal Saw, mělo za následek, že bylo vzato v úvahu cenové podbízení, jehož rozsah, ba ani existence, nebyly řádně prokázány.
- 192 Komise přitom v bodě 124 odůvodnění napadeného nařízení vyzdvihla význam, jež přikládá existenci cenového podbízení. Komise měla v bodech 125 a 126 odůvodnění tohoto nařízení za to, že prodeje dotčeného výrobku za ceny podstatně nižší, než jaké uplatňuje výrobní odvětví Unie, s ohledem na cenové podbízení ve výši přes 30 %, vysvětluje jednak zvýšení objemu prodejů a podílů na trhu s uvedeným výrobkem a jednak nemožnost uvedeného výrobního odvětví zvýšit objem svých prodejů na unijním trhu na úroveň umožňující zajistit udržitelné ziskové úrovně. Komise v uvedeném bodě 126 odůvodnění mimo jiné konstatovala, že dovoz za podstatně nižší ceny než ceny tohoto výrobního odvětví značně snížil ceny na unijním trhu, a zabránil tak zvýšení ceny, k němuž by došlo v případě neexistence tohoto dovozu, a dospěla k závěru, že existuje souvislost mezi uvedeným dovozem za podstatně nižší ceny než ceny výrobního odvětví Unie a újmou, která tomuto výrobnímu odvětví vznikla.
- 193 Z bodů odůvodnění napadeného nařízení zmíněných v bodě 192 výše vyplývá, že takové cenové podbízení, jaké bylo vypočteno v tomto nařízení, je východiskem pro závěr, že dovozem dotčeného výrobku vznikla újma výrobnímu odvětví Unie. V souladu s čl. 1 odst. 1 a čl. 3 odst. 6 základního nařízení je přitom nezbytnou podmínkou uložení antidumpingového cla existence příčinné souvislosti mezi dumpingovým dovozem a újmou výrobnímu odvětví Unie.
- 194 Jak mimoto tvrdí žalobkyně v rámci třetího žalobního bodu této části, nelze vyloučit, že kdyby bylo cenové podbízení vypočteno správně, bylo by rozpětí újmy výrobnímu odvětví Unie stanoveno na nižší úrovni, než je úroveň dumpingového rozpětí. V takovém případě by však výše antidumpingového cla musela být v souladu s čl. 9 odst. 4 základního nařízení snížena na výši, která by postačovala k odstranění uvedené újmy.
- 195 Vzhledem k tomu, že pochybení zjištěné při výpočtu cenového podbízení je způsobilé zpochybnit legalitu napadeného nařízení, neboť znehodnocuje celou analýzu Komise týkající se příčinné souvislosti (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 25. října 2011, Transnational Company „Kazchrome“ a ENRC Marketing v. Rada, T-192/08, EU:T:2011:619, bod 119 a citovaná judikatura), je třeba toto nařízení zrušit v rozsahu, v němž se týká společnosti Jindal Saw, aniž je nutné posuzovat třetí žalobní důvod.

K nákladům řízení

- ¹⁹⁶ Podle čl. 134 odst. 1 jednacího řádu se účastník řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že žalobkyně požadovaly náhradu nákladů řízení a Komise neměla ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedené uložit, že ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené žalobkyněmi.
- ¹⁹⁷ Podle čl. 138 odst. 3 jednacího řádu může Tribunál rozhodnout, že vlastní náklady řízení nesou i jiní vedlejší účastníci, než jsou účastníci uvedení v jeho odstavcích 1 a 2. Za okolností projednávaného sporu je důvodné rozhodnout, že vedlejší účastnice ponese vlastní náklady řízení.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (první rozšířený senát)

rozhodl takto:

- 1) Prováděcí nařízení Komise (EU) 2016/388 ze dne 17. března 2016 o uložení konečného antidumpingového cla na dovoz trub a trubek z tvárné litiny (známé také jako litina s kuličkovým grafitem) pocházejících z Indie se zrušuje v rozsahu, v němž se týká společnosti Jindal Saw Ltd.**
- 2) Evropská komise ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené společnostmi Jindal Saw a Jindal Saw Italia SpA.**
- 3) Společnost Saint-Gobain Pam ponese vlastní náklady řízení.**

Pelikánová

Valančius

Nihoul

Svenningsen

Öberg

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 10. dubna 2019.

Podpisy.

Obsah

Skutečnosti předcházející sporu	2
Řízení a návrhová žádání účastnic řízení	4
Právní otázky	5
K přípustnosti vyjádření ze dne 18. října 2017	5
K věci samé	7
Ke čtvrtému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení čl. 20 odst. 4 a 5 základního nařízení a práva na obhajobu	8
K prvnímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení čl. 2 odst. 8 a 9 základního nařízení, a tedy čl. 9 odst. 4 téhož nařízení	11
– K první části prvního žalobního důvodu, vycházející z porušení čl. 2 odst. 8 a 9 základního nařízení	11
– K druhé části prvního žalobního důvodu, vycházející z porušení čl. 2 odst. 9 základního nařízení, a tudíž čl. 9 odst. 4 téhož nařízení	17
K druhému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení čl. 3 odst. 2 a 3 základního nařízení, a tudíž čl. 3 odst. 6 a čl. 9 odst. 4 téhož nařízení	22
K nákladům řízení	26

i — Předmět návrhu na druhé straně tohoto znění byl po jeho prvním online zpřístupnění předmětem jazykové úpravy.